Súd:	Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka:	B1-21C/52/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1120215243
Dátum vydania rozhodnutia:	05. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Silvia Rovňánková
ECLI:	ECLI:SK:MSBA4:2024:1120215243.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV sudkyňou JUDr. Silviou Rovňánkovou v právnej veci žalobcu: P.. E. T., H.. XX.XX.XXXX, C. A. XXXX/X, C., proti žalovanému: Slovenská republika zastúpená Generálnou prokuratúrou SR, so sídlom Štúrova 2, Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi titulom náhrady škody sumu vo výške 1.000,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.000,- eur odo dňa 01.10.2020 do zaplatenia, a to všetko v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi titulom náhrady nemajetkovej ujmy sumu vo výške 2.050,- eur, a to v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
III. Súd žalobu vo zvyšnej časti z a m i e t a .
IV. Žalobcovi sa proti žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške trov konania bude rozhodnuté o právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Bratislava I dňa 08.10.2020 domáhal nároku na zaplatenie sumy vo výške tisíc eur s príslušenstvom titulom škody a sumy vo výške 18 500 eur titulom nemajetkovej ujmy, ktorá mu mala byť spôsobená nezákonným rozhodnutím, respektíve nesprávnym úradným postupom v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z..
2. Svoj nárok odôvodnil tým, že žalobca bol dňa 06.07.2016 v čase o 18:50 hod. postupom podľa § 85 ods. 2 Trestného poriadku zadržaný a obmedzený na osobnej slobode policajtmi PMJ Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave, bez predchádzajúceho súhlasu prokurátora. O 20:30 hod. bol žalobca prevzatý zo zadržania a bol obmedzený na osobnej slobode príslušníkom PZ odboru poriadkovej polície Obvodného oddelenia Bratislava - Staré Mesto východ Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava I. V zmysle zápisnice o obmedzení slobody zadržanej osoby bol o obmedzení osobnej slobody telefonicky povereným príslušníkom informovaný v tom čase službukonajúci prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava I. Uvedeným úkonom bolo začaté trestné stíhanie pre spáchanie prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona. Na základe pokynov povereného príslušníka bola príslušníkmi PZ na žalobcovi vykonaná osobná prehliadka a boli mu odňaté osobné veci, zdravotná pomôcka - dioptrické okuliare a bolo vykonané snímanie daktyloskopických odtlačkov a meranie biometrických údajov tela žalobcu, bez jeho súhlasu. Policajti rozhodli o tom, aby žalobca bol počas obmedzenia osobnej slobody umiestnený do prechodovej chodby policajného oddelenia pod hrozbou nasadenia pút a pripútania k lavici s príkazom posadenia sa žalobcu na lavicu, čo trvalo približne 9 hodín, čomu podľa tvrdenia žalobcu službukonajúci prokurátor žiadnym spôsobom nezamedzil.
3. Uznesením spisovej značky ČVS: ORP-953/SMV-B1-2016 zo dňa 07.06.2016 bolo žalobcovi vznesené obvinenie pre spáchanie prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, pričom príkazom prokurátora zo dňa 07.07.2020

(správne malo byť pravdepodobne 07.07.2016 - pozn. súdu) bol žalobca v čase o 06:55 hod. prepustený z väzby na slobodu. Proti uzneseniu o vznesení obvinenia podal žalobca dňa 07.07.2016 sťažnosť, ktorú doplnil podaním zo dňa 08.07.2016 a 11.07.2016, a ktorá bola prokurátorkou Okresnej prokuratúry Bratislava I zamietnutá uznesením pod č. 1Pv 264/16/1100-18 zo dňa 20.07.2016 ako nedôvodná. Dňa 11.07.2016 žalobca podal v poradí prvú sťažnosť na postup policajta, ktorou namietal nezákonný spôsob obmedzenia osobnej slobody v dňoch 06. a 07.07.2016 počas noci a mimo celu policajného zaistenia a výsluch svojej osoby dňa 07.07.2016 v procesnom postavení zadržanej podozrivej osoby a v procesnom postavení obvineného, z dôvodu, že uvedené úkony boli realizované počas noci zo dňa 06. na 07.07.2016, pričom sa nejednalo o neodkladný a ani o neopakovateľný úkon trestného konania. Sťažnosť žalobcu bola vybavená upovedomením prokurátorky pod č. 1Pv 264/16/1101-16 zo dňa 20.07.2016 ako nedôvodná. Dňa 08.08.2016 žalobca podal v poradí druhú sťažnosť na postup policajta, ktorou namietal nekonanie a prieťahy v konaní povereného príslušníka, pričom sťažnosť bola vybavená upovedomením prokurátorky pod č. 1Pv 264/16/1101-31 zo dňa 22.08.2016 spôsobom, že táto konštatovala nekonanie povereného príslušníka na základe ňou udelených pokynov zo dňa 20.07.2016. Dňa 05.10.2016 žalobca postupom podľa § 363 ods. 1 Trestného poriadku podal návrh generálnemu prokurátorovi Slovenskej republiky na zrušenie právoplatného rozhodnutia v prípravnom konaní, pričom návrh bol upovedomením pod č. IV Pz 369/16/1000-11 zo dňa 03.01.2017 vtedajším námestníkom generálneho prokurátora odmietnutý ako nedôvodný. Dňa 19.01.2017 verejná ochrankyňa práv upovedomením pod číslom 2254/2016/VOP konštatovala, že postupom Obvodného oddelenia PZ Bratislava Staré Mesto - východ v rozpore s právnymi predpismi, prišlo k porušeniu osobnej slobody žalobcu garantovanej mu článkom 17 Ústavy Slovenskej republiky, k porušeniu základného práva žalobcu nebyť podrobený neľudskému a ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu garantovaného článkom 16 Ústavy Slovenskej republiky a článkom 3 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a k porušeniu základného práva žalobcu na zachovanie ľudskej dôstojnosti podľa článku 19 odsek 1 Ústavy Slovenskej republiky. Dňa 12.04.2017 prokurátorka pod č. 1 Pv 264/16/1101-67 podala na žalobcu obžalobu pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin výtržníctva spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, pričom návrh na doplnenie dokazovania a na návrh zastavenie trestného stíhania prokurátorka neakceptovala. Dňa 30.01.2019 Okresný súd Bratislava I vyhlásil rozsudok pod sp. zn. 1T/17/2017, ktorým žalobcu podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku oslobodil spod obžaloby z dôvodu, že skutok nie je trestným činom. Dňa 31.01.2019 prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava I pod č. 1 Pv 264/16/1101-111 podal „bianco“ odvolanie voči uvedenému rozsudku okresného súdu. Rozsudok v písomnej podobe bol Okresnej prokuratúre Bratislava I doručený dňa 18.04.2019. Prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava I odvolanie voči rozsudku písomne odôvodnil podaním pod č. 1 Pv 264/16/1101-113 až dňa 22.05.2019, čo predstavuje lehotu až 5 týždňov po doručení písomného vyhotovenia rozsudku prokuratúre. Dňa 01.07.2020 Krajský súd v Bratislave vyhlásil rozsudok pod sp. zn. 2To/34/2020, ktorého výrokom I. zrušil odvolaním prokurátora napadnutý rozsudok okresného súdu v celom rozsahu a súčasne výrokom II. oslobodil žalobcu spod obžaloby z dôvodu, že skutok sa nestal.

4. Dňa 05.08.2020 žalobca žiadosťou doručenou žalovanému dňa 06.08.2020 uplatnil svoje nároky o predbežné prerokovanie nárokov na náhradu škody spôsobenej žalobcovi nedôvodným zadržaním a obmedzením osobnej slobody, nedôvodným vykonaním osobnej prehliadky, nedôvodným získavaním a uchovávaním osobných údajov, neprimeranou dĺžkou trestného konania, nedôvodným vedeným trestného konania a obvinením žalobcu a podaním obžaloby na žalobcu pre spáchanie trestného činu, ktorý sa nikdy nestal a vynaložením výdavkov na trovy obhajoby v trestnom konaní, ktoré bolo vedené bezdôvodne. Žalobca si uplatnil voči žalovanému viacero nárokov, ktoré označil ako nárok na náhradu majetkovej škody vo výške 1.000,- eur za náklady trov obhajoby žalobcu v trestnom konaní, nárok na náhradu nemajetkovej ujmy za nedôvodnú väzbu vykonanú na žalobcovi v dňoch 06. a 07.07.2016 vo výške 1.500,- eur, nárok na náhradu za neprimerane dlhú dobu vedenia trestného konania vo výške 3.000,- eur, nárok na náhradu nemajetkovej ujmy za nedôvodné vedenie trestného konania a s tým spojený zásah do osobnostných práv žalobcu počas trvania 1.455 dní vo výške 11.000,- eur a nárok na náhradu za nedôvodné vykonanie osobnej prehliadky tela a za nedôvodné získanie osobných údajov žalobcu snímaním daktyloskopických odtlačkov a meraním biometrických údajov tela žalobcu a ich uchovávaním v informačnom systéme Ministerstva vnútra Slovenskej republiky bez súhlasu žalobcu, vo výške 3.000,- eur. Žalovaný oznámením zo dňa 30.09.2020 žiadosti žalobcu nevyhovel v celom rozsahu.

5. Nárok na náhradu škody - trov obhajoby - žalobca zdôvodnil tým, že náklady na trovy obhajoby v trestnom konaní, ktoré neskončilo právoplatným odsúdením žalobcu, mu vznikli a že tieto boli vo výške 1.000,- eur. Uviedol, že žalovaný nespochybnil výšku vyčíslených trov obhajoby, namietol nenaplnenie hmotnoprávnych predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu.

6. V súvislosti s nárokom na náhradu škody za nedôvodné vedenie trestného konania a s tým spojený zásah do osobnostných práv žalobca uviedol, že ide o špecifický prípad zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú začatím a vedením trestného stíhania, pri ktorom treba vychádzať z analogického výkladu úpravy najbližšej, a to z úpravy zodpovednosti za škodu spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Rovnaký význam ako zrušenie právoplatného uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť má v tomto zmysle aj právoplatné oslobodenie spod obžaloby rozsudkom súdu, ktorým sa trestné stíhanie zastavuje. Podstata nároku na náhradu škody sa podľa žalobcu v tomto prípade neviaže na (ne)správnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní pri začatí trestného stíhania, ale len na samotný výsledok trestného stíhania, ktorý je jednoznačný - že skutok sa nestal.
7. Vo vzťahu k nároku na náhradu ujmy za obmedzenie osobnej slobody žalobca poukázal na ustanovenia § 8 ods. 5 písm. b) zákona č. 514/2003 Z. z., podľa ktorého právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe má aj ten, kto bol vzatý do väzby, ak bol neskôr oslobodený spod obžaloby. Žalobcovi tak podľa jeho názoru vznikol nárok na náhradu škody za nezákonné obmedzenie jeho osobnej slobody v dňoch 06. a 07.07.2016, odôvodnený aj tým, že osobná sloboda žalobcu bola realizovaná neľudským a ponižujúcim spôsobom, čo konštatovala aj verejná ochrankyňa práv. Žalobca bol vystavený neľudskému a ponižujúcemu zaobchádzaniu a napriek sťažnostiam sa mu zo strany štátu nedostalo nápravy a porušenie zákona a práv žalobcu zo strany polície pri obmedzovaní osobnej slobody žalobcu, bol bagatelizovaný, prehliadaný a prokurátorkou dokonca vyhodnotený ako zákonný.
8. Za nedôvodné žalobca považoval aj vykonanie osobnej prehliadky a získanie a uchovávanie osobných údajov snímaním daktyloskopických odtlačkov a meraním biometrických údajov tela a fotografií žalobcu a ich ďalším uchovávaním v informačnom systéme Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, k čomu prišlo bez súhlasu žalobcu, nakoľko sa ich realizáciou zasiahlo do práv a právom chránených záujmov žalobcu ako fyzickej osoby. Prokurátor bol dňa 06.07.2016 v čase o 20:30 hod. telefonicky informovaný o obmedzení osobnej slobody žalobcu, čo preukazuje, že prokurátor bol policajtmi reálne zastihnuteľný. Žalobca sa v tom čase nachádzal v zadržaní na obvodnom oddelení PZ a jeho totožnosť bola policajtom známa a nebol nimi prichytený na úteku a ani pri páchaní trestného činu. Z uvedeného dôvodu nebol vôbec žiadny a zákonný dôvod vykonávať policajtmi ani osobnú prehliadku žalobcu a už vôbec nebol zákonný dôvod na snímanie daktyloskopických a biometrických údajov žalobcu, o to viac, ak k tomu nebol udelený písomný pokyn alebo súhlas od službukonajúceho prokurátora. Po podaní sťažnosti žalobcu na uvedený nesprávny postup policajtov, prokurátorka sťažnosť vyhodnotila ako nedôvodnú a postup policajtov označila za zákonný, napriek skutočnosti, že z obsahu vyšetrovacieho aj prokurátorského spisu mala prokurátorka vedomosť, že v konaní absentuje príkaz prokurátora na vykonanie osobnej prehliadky žalobcu a na snímanie daktyloskopických údajov, že táto bola napriek tomu policajtmi reálne vykonaná. Sťažnosť na tento postup bola prokurátorkou zamietnutá.
9. Žalobca mal za to, že vo vzťahu k uplatnenému nároku na náhradu za neprimerane dlhú dobu vedenia trestného konania vo výške 3.000,- eur, bola nečinnosť v konaní konštatovaná. Nečinnosť povereného príslušníka nastala a vyplýva z upovedomenia vydanom prokurátorkou dňa 22.08.2016 pod č. 1Pv 264/16/1101-30, kde táto konštatovala, že vo vzťahu k poverenému príslušníkovi budú prijaté aj opatrenia za účelom zabezpečenia plynulosti prípravného konania, nakoľko tento nepostupoval v zmysle pokynov udelených mu prokurátorkou ešte dňa 20.07.2016. Poverený príslušník bol v období od 20.07.2016 minimálne do 20.08.2016 z neznámeho dôvodu úplne nečinný, čo konštatoval nadriadený orgán v rámci trestného konania a preto v konaní je preukázaný nesprávny úradný postup. Podľa názoru žalobcu je tu dôvod hodný osobitného zreteľa, v rámci ktorého sa možno stotožniť s tým, že aj bez konštatovania nadriadeného orgánu, len už zo samotnej lehoty vedenia celého trestného konania za 4 roky a z povahy jednoduchej trestnej veci, vyplýva prieťahovosť trestného konania. Prípravné konanie malo byť ukončené do dvoch mesiacov od vznesenia obvinenia, avšak prípravné konanie trvalo celkom 9 mesiacov, porušenie zákona tu vyplýva z prekročenia lehoty určenej zákonom. Prokurátorka v konaní pred súdom doručila súdu odvolanie zo dňa 31.01.2019. Písomne odôvodnil dôvody zahláseného odvolania voči rozsudku prokurátor až 5 týždňov po doručení písomného vyhotovenia rozsudku a až potom, ako bola prokuratúra okresným súdom o dodanie písomných dôvodov odvolania písomne urgovaná. Lehota na podanie odvolania voči rozsudku je zákonom určená na 15 dní, nemožno sa preto stotožniť s tým, aby lehota na písomné odôvodnenie už podaného odvolania bola ľubovoľná, v tomto prípade tak, že to bolo až 5 týždňov od doručenia rozsudku prokuratúre. Jedná sa o zneužívanie práva zo strany prokuratúry, ktoré malo za následok porušenie základnej zásady trestného konania, ktorou je včasné a náležité prešetrenie veci. Žalobca dal do pozornosti fakt, že trestné konanie vedené voči žalobcovi trvalo bez 6 dní celkom 4 roky. Konanie tým bolo značne prieťahové, nakoľko ak maximálna trestná sadzba, ktorá sa mohla uložiť žalobcovi pri preukázaní mu viny, bola 3 roky odňatia slobody, je podľa názoru žalobcu nemysliteľné, aby sa o skutku konalo až 4 roky. Žalobca mal za to, že nemôže

niesť zodpovednosť a byť sankcionovaný nepriznaním mu náhrady ujmy za neprimeranú dĺžku vedenia trestného konania len z toho dôvodu, že napriek sťažnosti žalobcu nadriadený prokurátor prieťahy nekonštatoval.
10. Ku vzniku majetkovej škody žalobca uviedol, že táto predstavuje trov právneho zastúpenia advokátom žalobcu vo výške 1.000 eur. V prípravnom konaní si žalobca dňa 19.09.2016 zvolil zastúpenie obhajcom B. E. A.. O. B., K.. K. Q.. X.., P.: XX XXX XXX, so sídlom H. X N. C., A.. O. B.Š. - advokát. Advokátovi v zmysle vyhlášky vznikol nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v trestnom konaní až v celkovej výške 640,84 eur, pričom žalobca dohodou uhradil advokátovi odmenu spolu vo výške 500,00 eur, čo preukazuje príjmovým pokladničným dokladom zo dňa 19.09.2016. V trestnom konaní, už po podaní obžaloby, na Okresnom súde Bratislava I a na Krajskom súde v Bratislave bol žalobca na základe splnomocnenia zo dňa 14.08.2017 zastúpený obhajcom Z.. Z. D. - advokát v období rokov 2017 až 2020. Advokátovi v trestnom konaní vznikol nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v zmysle vyhlášky za jednotlivé úkony právnej služby až v celkovej výške 615,96 eur s DPH, pričom žalobca advokátovi doposiaľ uhradil odmenu dohodou a to spolu vo výške 500,00 eur, čo Žalobca preukazuje príjmovými pokladničnými dokladmi. Tým, že žalovaný listom zo dňa 24.09.2020, doručený žalobcovi dňa 30.09.2020, odmietol uhradiť náklady žalobcu vzniknuté mu za trovy obhajoby v trestnom konaní, žalovaný sa dňom 01.10.2020 s úhradou uvedenej sumy dostal do omeškania.
11. Nárok na náhradu nemajetkovej ujmy za vedenie trestného konania voči žalobcovi žalobca zdôvodnil tým, že oslobodením žalobcu spod obžaloby bolo to, že skutok sa nestal, teda je nepochybné, že postavenie osoby obvinenej a obžalovanej z trestného činu počas takmer 4 rokov by ako ujmu pociťovala každá iná fyzická osoba. Žalobca poukázal na povahu trestného stíhania, ktoré bolo začaté úplne nedôvodne. V predmetnom trestnom konaní neexistoval žiadny priamy ani nepriamy dôkaz. Boli zadovážené len navzájom voči sebe rozporuplné krivé svedecké výpovede od údajných svedkov poškodených. Orgány činné v trestnom konaní boli povinní riadne zisťovať skutkový stav veci v zmysle zásady „in dubio pre reo“ a ustáliť ho bez dôvodných pochybností, čo neurobili. V konaní pred súdom boli výpovede svedkov údajných poškodených vyhodnotené súdom ako totožné z prípravného konania a označené ako rozporuplné a vymyslené. Táto okolnosť vyplýva zo samotného prípravného konania a obžaloba prokurátorkou ani nemala byť vôbec podaná.
12. V prípade vzniku a výšky nemajetkovej ujmy spôsobenej žalobcovi vedením trestného konania, ktoré skončilo oslobodením spod obžaloby, žalobca poukázal na zásah do osobnostných práv a s tým spojenú závažnosť vzniknutej ujmy žalobcovi aj zverejnením informácií o trestnom konaní za skutok, ktorý sa nestal. Výpis aj odpis registra trestov žalobcu za posledné roky preukazujú, že žalobca je osobou bezúhonnou a že vedenie trestného konania v dĺžke takmer 4 roky ho o to viac muselo zasiahnuť. Pred začatím trestného konania a aj počas štyroch rokov vedenia trestného konania je žalobca osobou občiansky bezúhonnou. Žalobca je vyhľadávaným odborníkom zo strany nadnárodných spoločností v oblasti úzko špecializovaného funding poradenstva a analýz, pričom práve vedením trestného konania bol žalobca aj značne verejne stygmatizovaný. S poukazom na bezdôvodne vedené trestné konanie sa nemohol žalobca naplno a s chuťou venovať svojej práci a projektom, lebo bol obmedzovaný trestným konaním. Negatívnym spôsobom bolo zasiahnuté do cti žalobcu aj tým, že na viacerých stupňoch policajného zboru bol žalobca označovaný ako akýsi výtržník, ktorý má napádať údajných poškodených a to z dôvodu, že nemá mať cestovný lístok. Dňa 11.07.2016 bol povereným príslušníkom podaný na oddelenie dokladov Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave I návrh na odňatie povolenia zbrojného preukazu žalobcovi, voči ktorému ako nedôvodnému sa musel žalobca brániť. Žalobca značne negatívne vnímal skutočnosť, že bol viacnásobne plným menom a priezviskom zverejnený na verejnom webovom sídle ministerstva spravodlivosti a to v rozpise trestných pojednávaní okresného, ako aj krajského súdu. Verejne bol označený ako osoba obžalovaná v spojení s definovaním skutku ustanovením Trestného zákona. Takáto skutočnosť mala nepochybne dopad do osobnostných práv žalobcu aj s poukazom na jeho bezúhonnosť, nakoľko k týmto informáciám mala nepochybne prístup nielen široká verejnosť (obžaloba sa sprístupňuje aj na základe žiadosti podľa zákona č. 211/2000 Z.z.), ale aj okruh známych, priateľov či členov rodiny žalobcu. Skutkovou vetou nedôvodnej obžaloby bol žalobca vykreslený ako niekto, kto má fyzicky a slovne napádať revízorov, údajne z toho dôvodu, že nemal mať pri sebe platný cestovný lístok. Počas 43 rokov života žalobca nikdy slovne a už vôbec nie fyzicky nikoho nenapadol, nie sú voči nemu vedené ani žiadne exekučné konania. Žalobca sa nestretáva a nekomunikuje so závadovými toxickými osobami.
13. V prípade vzniku a výšky nemajetkovej ujmy spôsobenej žalobcovi nedôvodným vedením trestného konania žalobca uviedol, že trestné konanie mu spôsobilo negatívny zásah do života, ktorý sa prejavil zhoršením zdravotného stavu žalobcu. Pred začatím trestného konania mal žalobca diagnostikovanú astmu v kľudovom štádiu, pričom nemožno vylúčiť, že práve nemožnosť odpočinku počas noci a najmä

väzba vykonaná na žalobcovi počas noci a v priestore, akým bola chodba policajného oddelenia, ochorenie zhoršilo a aj ďalej sa bude ochorenie zhoršovať do tej miery, že žalobca bude nútený užívať medikamentóznu liečbu. Počas vedenia trestného konania sa zhoršil celkový zdravotný stav žalobcu vplyvom stresu a pocitov celkovej nepohody práve následkom jeho vedenia. Na základe zažívacích ťažkostí žalobca musel absolvovať vyšetrenie u všeobecného lekára, ktorý odporučil žalobcu na závažné odborné vyšetrenia, pričom po ich absolvovaní bol žalobcovi diagnostikovaný nález, v dôsledku ktorého bol žalobca nútený upraviť najskôr prijímanie potravín vylúčením užívania niektorých potravín a to z dôvodu, aby sa žalobca vyhol operačnému chirurgickému zákroku. Zhoršený zdravotný stav žalobcu je nepochybne následkom väzby a stresu z vedenia trestného konania, ktoré trvalo bezmála 4 roky. Tieto zdravotné problémy žalobcu znižujú kvalitu jeho života a majú negatívne následky aj na psychický stav Žalobcu.

14. Výšku žalobcom žalovanej nemajetkovej ujmy titulom vedenia trestného konania počas takmer štyroch rokov, počas 1.445 dní, tak určujú kritériá ako je povaha trestnej veci a s tým spojené začatie stíhania a podanie obžaloby a zásah do osobnostných práv žalobcu ako bezúhonnej osoby a zásah do zdravotného stavu žalobcu a ujmu vo výške 11.000,- eur.

15. Náhradu nemajetkovej ujmy za nesprávny postup vedením trestného konania v neprimerane dlhej lehote žalobca zdôvodnil tým, že toto sa voči nemu viedlo dlhšie, ako bolo možné uložiť trest v maximálnej výške. Dĺžku vedenia trestného konania vnímal žaloba ako neprimerane dlhú o to viac, že žalobca sa nevyhýbal úkonom trestného konania, žiadny vyšetrovací úkon či pojednávanie nemuseli byť odročené pre neúčasť žalobcu alebo pre neúčasť obhajcu žalobcu. Nebolo vykonávané znalecké dokazovanie. Lehota vedenia skráteného vyšetrovania tu bola prekročená, preto konštatácia nadriadeného orgánu o prieťahoch v konaní by bola neúčelná, ak lehota ustanovená zákonom na ukončenie prípravného konania od vznesenia obvinenia nebola policajtom dodržaná, ale táto bola prekročená až o 7 mesiacov. Žalobca v konaní pred súdom podal dňa 30.05.2020 sťažnosť adresovanú generálnej prokuratúre, ktorou namietal nečinnosť v konaní prokurátora okresnej prokuratúry pri doručení písomného odôvodnenia odvolania voči rozsudku súdu a tiež dňa 03.09.2019 podnet predsedovi okresného súdu, aby spis bol postúpený na rozhodnutie odvolaciemu súdu a aby nebol súd nečinný. Vznik nemajetkovej ujmy mal žalobca v tejto časti za preukázaný a náhradu v požadovanej výške 3.000,- eur za dôvodnú.

16. Priznanie náhrady za nemajetkovú ujmu titulom získania a nedôvodného nakladania s osobnými údajmi žalobcu a za vykonanie osobnej prehliadky žalobca odôvodnil tým, že vyšetrovateľom Úradu inšpekčnej služby MV SR v konaní vedenom pod ČVS: SKIS-40/OISZ-SV-2018 bolo na základe podnetu žalobcu zistené, že poverený príslušník PZ zasielal celý text uznesenia o vznesení obvinenia elektronickým spôsobom rôznym neznámym fyzickým osobám, ktoré neboli účastníkmi trestného konania, kde bol žalobca v postavení obvineného. O uvedenom protiprávnom konaní policajta musela mať vedomosť aj prokurátorka, ktorá však neurobila nič preto, aby nezákonný postup policajta sama stíhala alebo aby postúpila na preverenie inšpekčnej službe, aj preto, aby sa prípadné disciplinárne previnenie policajta nepremlčalo. V rámci nedôvodne vedeného trestného konania bola na žalobcovi vykonaná osobná prehliadka a to úplne bezdôvodne. Bolo vykonané aj snímanie daktyloskopických odtlačkov rúk a meranie biometrických údajov žalobcu, ktorým úkonom sa musel žalobca pod hrozbou násilia a nasadenia pút zo strany agresívnych policajtov podrobiť. Uvedené prehliadanie žalobcu a získavanie odtlačkov a meranie tela žalobcu bolo pritom vykonávané aj bez súhlasu prokurátora, čo je neprípustné. Ako nedôvodné a nezákonné žalobca vnímal aj ďalšie uchovávanie takýmto spôsobom získaných osobných údajov žalobcu, a to vo viacerých informačných systémoch Ministerstva vnútra Slovenskej republiky až minimálne do 19.08.2020, kedy mali byť tieto osobné údaje žalobcu údajne ministerstvom ako prevádzkovateľom vymazané, kedy sa tak malo stať len na základe žiadosti žalobcu a doložením rozsudku krajského súdu. Na základe uvedeného považoval žalobca vznik nemajetkovej ujmy v tejto časti za preukázaný a náhradu v požadovanej výške 3.000 eur za dôvodnú.

17. Nemajetkovú ujmu za nedôvodnú väzbu vykonanú v dňoch 06. a 07.07.2016 žiadal žalobca priznať, nakoľko počas trestného konania, ktoré bolo vedené bezdôvodne, prišlo k pozbaveniu osobnej slobody, s čím bola nevyhnutne spojená určitá miera utrpenia a poníženia žalobcu a aj určitá miera utrpenia a poníženia jeho blízkych. Štát bol povinný zaistiť, aby podmienky pozbavenia osobnej slobody žalobcu rešpektovali ľudskú dôstojnosť a aby žalobca nebol vystavený ani tiesni a ani strádaniu o takej intenzite, ktorá tým, že sa priestormi nejednalo o celu policajného zaistenia, jednoznačne presiahla stupeň utrpenia nevyhnutný v obecnej rovine a ktorý je spojený s obmedzením osobnej slobody u každej zadržanej osoby. V dôsledku nedôvodnej väzby bol žalobca odlúčený od rodiny a blízkych a nemohol ich kontaktovať, bolo tomu vo večerných hodinách až do rána, počas čoho mali blízke osoby a rodina žalobcu strach, či sa žalobcovi niečo zlé nestalo, čo malo priamy negatívny dopad na psychiku žalobcu.

V dôsledku väzby sa žalobcovi výrazne zhoršil zdravotný stav. Odškodnenie žalobcovi nie je možné poskytnúť inak, ako formou finančnej kompenzácie vo výške 1.500,- eur.
18. K príčinnej súvislosti medzi uplatneným nárokom a vznikom škody žalobca poukázal na ustálený právny názor súdov, podľa ktorého nárok na náhradu škody v prípade oslobodenia spod obžaloby sa odvodzuje z uznesenia o vznesení obvinenia. Zastavenie trestného konania a oslobodenie spod obžaloby majú rovnaký význam, ako zrušenie alebo zmena uznesenia o vznesení obvinenia. Nakoľko žalobca bol oslobodený spod obžaloby preto, že skutok nespáchal, uvedené znamená, že žalobca bol stíhaný nezákonne. Žalobca má nárok na odškodnenie v súvislosti s uznesením o vznesení obvinenia, vykonaním osobnej prehliadky, získaním a uchovávaním jeho osobných údajov bez jeho súhlasu, ako aj za neprimerane dlhú lehotu vedenia trestného konania. Nedôvodným trestným konaním vedenom voči žalobcovi bolo porušené aj jeho právo na rešpektovanie a ochranu súkromného a rodinného života, dôstojnosti, osobnej cti a dobrej povesti. Meno žalobcu očistené nebolo a za predmetné zásahy sa mu do podania žaloby ani nikto neospravedlnil. Nebyť nedôvodne začatého trestného konania voči žalobcovi, nebolo by prišlo ani k nedôvodnému zadržaniu a obmedzeniu osobnej slobody žalobcu nedôstojným, ponižujúcim spôsobom a nebol by tak vystavený neľudskému a krutému zaobchádzaniu zo strany príslušníkov Policajného zboru. Nebyť nedôvodne začatého trestného konania, nebola by bývala vykonaná osobná prehliadka žalobcu a nebolo by nastalo získanie osobných údajov žalobcu. Nebyť nedôvodne začatého trestného konania, potom počas doby od 06.07.2016 do 01.07.2020, takmer 4 roky, by sa ani nebolo bývalo viedlo trestné konanie voči žalobcovi. Nebyť nedôvodne začatého trestného konania, nebolo by prišlo ani k uchovávaniu citlivých osobitných osobných údajov žalobcu, a to v čase od 06.07.2016 minimálne do 19.08.2020 a v súvislosti so všetkým už vyššie uvedeným, by nebola bývala vznikla žalobcovi škoda spočívajúca vynaložením finančných prostriedkov na trovy obhajoby žalobcu v trestnom konaní. Nebol by nastal nedôvodný zásah do osobnostných práv žalobcu a s tým spojené nemajetkové ujmy.
19. K žalobe sa žalovaný vyjadril podaním doručeným súdu dňa 21.05.2021, v ktorom v úvode namietol rozpor medzi obsahom podanej žaloby a petitom žaloby, a to v časti týkajúcej sa vyčíslenia uplatňovaného nároku; neprerokovanie časti uplatneného nároku v zmysle § 16 ods. 4 druhá veta zákona č. 514/2003 Z.z.; ako aj výšku úroku z omeškania v rozpore s ustanovením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z.. Mal za to, že z petitu nie je zrejmé, v súvislosti s ktorým z uplatnených nárokov si žalobca príslušenstvo uplatňuje.
20. Žalovaný poukázal na to, že žalobca sa z titulu svojho zadržania od 18.50 hod. dňa 06.07.2016 do 8.15 hod. 07.07.2016 a nesprávneho úradného postupu žalovaného, domáha od žalovaného náhrady nemajetkovej ujmy aj v inom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 18C/74/2017. V označenom konaní sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplatenia náhrady nemajetkovej ujmy v sume 9.000,- eur. Okresný súd Bratislava I vydal rozsudok č. 18C/74/2017-195 zo dňa 29.09.2020, ktorým žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol a žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania; vec nie je však z dôvodu podaného odvolania žalobcu zatiaľ právoplatná. Toto konanie pritom nesporne skutkovo súvisí a týka sa tých istých strán sporu. Z uvedeného teda vyplýva, že žalobca sa voči žalovanému domáha v súvislosti s jeho zadržaním a následným vedením trestného stíhania náhrady nemajetkovej ujmy spolu v sume 28.500,- eur (19.500,- eur + 9.000,- eur), čo je rozpore s ustanovením § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v spojení s ustanovením § 17 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z.. S poukazom na ustanovenie § 12 ods. 2 zákona č. 274/2017 Z. z. o obetiach trestných činov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, náhrada morálnej ujmy pre pozostalých v prípade, ak bola trestným činom spôsobená smrť patrí v sume päťdesiatnásobku minimálnej mzdy, v čase, kedy došlo k ujme, a teda v posudzovanom prípade by náhrada nemajetkovej ujmy nemala presiahnuť sumu 20.250,- eur, t. j. 50 x 405,- eur (výška minimálnej mzdy v kalendárnom roku 2016, v ktorom došlo k tvrdenej majetkovej ujme žalobcu jeho zadržaním a následným vznesením obvinenia voči jeho osobe). Suma 20.250,- eur pritom predstavuje odškodnenie v prípade najzávažnejšieho následku spôsobeného trestným činom, ktorým je smrť osoby. V nadväznosti na uvedené žalovaný namietol neprimeranosť výšky uplatneného nároku na náhradu nemajetkovej ujmy.
21. V súvislosti s uplatneným nárokom žalovaný poukázal na potrebu kumulatívneho splnenia podmienok, ktorými sú: existencia nezákonného rozhodnutia, respektíve nesprávneho úradného postupu; vznik škody, respektíve nemajetkovej ujmy a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, rest jej nesprávnym úradným postupom a vznikom škody, respektíve nemajetkovej ujmy. Mal za to, že napriek absencii pojmu nezákonné rozhodnutie, zistenie nezákonnosti je vecou konkrétneho posúdenia okolností každého jedného prípadu. Žalovaný uviedol, že na vznesenie obvinenia žalobcovi v čase vydania uznesenia o vznesení obvinenia boli splnené všetky zákonné

podmienky určené v ustanovení § 206 ods. 1 Trestného poriadku a preto bola zamietnutá aj sťažnosť žalobcu proti tomuto uzneseniu. Rovnako podnet žalobcu zo dňa 05.10.2016 na postup podľa ustanovenia § 363 a nasl. Trestného poriadku (na zrušenie právoplatného uznesenia o vznesení obvinenia), bol odložený Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky pod sp. zn. IV Pz 369/16/1000-11 dňa 03.01.2017. K tomu, že žalobca bol oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava I, ktorá bola na neho podaná, považoval žalovaný za potrebné uviesť, že dôkazné požiadavky v konaní pred súdom, ktoré musia byť splnené na to, aby mohla byť osoba uznaná vinnou, sa odlišujú od dôkazných požiadaviek, ktoré musia byť splnené pre to, aby mohla byť osoba trestne stíhaná. Pre vydanie uznesenia o vznesení obvinenia postačuje dôvodné podozrenie. Uznesenie o vznesení obvinenia neobsahuje konečný záver o spáchaní trestného činu a vine obvineného a ak sú splnené podmienky podľa ustanovenia § 206 ods. 1 Trestného poriadku, policajt je takejto osobe povinný bez meškania vzniesť obvinenie. O tom, či sa obžalovaný uznáva za vinného alebo či sa spod obžaloby oslobodzuje, je oprávnený rozhodnúť iba súd - ustanovenie § 2 ods. 4 a ustanovenie § 284 ods. 1 Trestného poriadku a podľa ustanovenia § 278 ods. 2 Trestného poriadku zároveň súd môže pri svojom rozhodnutí prihliadať len na skutočnosti ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní, a opierať sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané. Aj v konaní pred súdom v trestnej veci žalobcu existovali dve skupiny dôkazov. Z odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2To 34/2020 zo dňa 01.07.2020 je podľa názoru žalovaného zrejmé, že ani po dokazovaní vykonanom pred súdom nebolo možné vysloviť nepochybný záver o tom, ktorá verzia skutkového deja - či verzia žalobcu a P.. E. T. alebo verzia poškodených, je nepochybná. Krajský súd v odôvodnení predmetného rozsudku nekonštatoval, že žalobca s P.. Ľ.Í. D. sa nedopustili skutku uvedeného v obžalobe. V konaní pred súdom nebolo bez rozumných pochybností preukázané, že sa žalobca a P.. Ľ. D. žalovaného skutku dopustili. Preto bol žalobca oslobodený spod obžaloby podľa ustanovenia § 285 písm. a) Trestného poriadku v zmysle zásady in dubio pro reo - v pochybnostiach v prospech obžalovaného. Krajský súd v Bratislave sa v oslobodzujúcom rozsudku nevyjadroval k tomu, či bolo trestné stíhanie žalobcu dôvodné alebo nedôvodné. Štátu nie je možné uprieť legitímny záujem na vedení trestného konania proti konkrétnej osobe, ak bolo podozrenie zo spáchania trestného činu. Ak bol na podklade zistených skutočností po začatí trestného stíhania dostatočne odôvodnený záver, že trestný čin spáchala určitá osoba, bol policajt obligatórne povinný postupovať podľa ustanovenia § 206 ods. 1 Trestného poriadku, t. j. bez meškania vydať uznesenie o vznesení obvinenia. Postup povereného príslušníka Policajného zboru, aj postup prokuratúry bol štandardný, v medziach zákona a nič na tom nemení ani skutočnosť, že žalobca napokon bol spod obžaloby oslobodený. To, že súd po vykonanom dokazovaní dospel k inému právnemu záveru, než prokurátor v podanej obžalobe neznamená, že uznesenie o vznesení obvinenia je nezákonným rozhodnutím. Opačný výklad by podľa názoru žalovaného poprel legitímny záujem štátu na vedení trestného stíhania, ak sú splnené podmienky určené v ustanovení § 206 ods. 1 Trestného poriadku. Žalobca mal za to, že Uznesenie o vznesení obvinenia nie je nezákonným rozhodnutím a tým absentuje právny titul pre priznanie požadovanej náhrady majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy žalobcovi z titulu nezákonného rozhodnutia.

22. K náhrade nemajetkovej ujmy v sume 3.000,- eur z titulu nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v neprimerane dlhej dobe trestného konania žalovaný uviedol, že prípravné konanie v trestnej veci žalobcu trvalo od 06.06.2016 do 12.04.2017, kedy bola na žalobcu podaná obžaloba. K námietke žalobcu uvedenej v žalobe, že skrátené vyšetrovanie nebolo skončené v lehote podľa ustanovenia § 203 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku - do dvoch mesiacov od vznesenia obvinenia a Okresná prokuratúra Bratislava I nezabezpečila, aby bolo skrátené vyšetrovanie vedené bez prieťahov, žalovaný uviedol, že jednak nesprávny úradný postup povereného príslušníka Policajného zboru v zmysle ustanovení § 9 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. a ani nesprávny úradný postup Okresnej prokuratúry Bratislava I nie je preukázaný a súčasne žalovaný vzniesol aj námietku premlčania podľa ustanovenia § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., upovedomenie Okresnej prokuratúry Bratislava I sp. zn. IPv 264/16/1101-30 zo dňa 22.08.2016, ktoré žalobca predložil k žalobe, nesprávny úradný postup povereného príslušníka Policajného zboru v trestnej veci žalobcu nepreukazuje. Okresná prokuratúra Bratislava I v ňom vyhodnotila postup policajta ako dôvodný a zákonný. Podľa ustanovenia § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie. Pri nesprávnom úradnom postupe trojročná subjektívna premlčacia doba podľa zákona č. 514/2003 Z. z. plynie odlišne ako pri nezákonnom rozhodnutí - odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode z titulu nesprávneho úradného postupu a nevyžaduje sa splnenie podmienky určenej v druhej vete ustanovenia § 19 ods.

1 zákona č. 514/2003 Z. z., t. j. doručenie, resp. oznámenie zrušujúceho rozhodnutia. Žalobca sa o podaní obžaloby (a skončení vyšetrovania) dozvedel doručením upovedomenia podľa ustanovenia § 234 ods. 1 Trestného poriadku zo dňa 11.04.2017 a dňa 12.04.2017 bola obžaloba doručená súdu. Tri roky od skončenia vyšetrovania a od podania obžaloby na súd uplynuli dňa 12.04.2020. Na súd bola žaloba žalobcu doručená 08.10.2020 a žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody žalobca podal 06.08.2020. T. j. už v čase podania žiadosti o predbežné prerokovanie nároku trojročná subjektívna premlčacia doba vo vzťahu k vyššie uvedenému uplynula. K prerušeniu premlčacej lehoty podľa ustanovenia § 19 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. by došlo, len ak by žalobca žiadosť o predbežné prerokovanie nároku podal do 12.04.2020. To sa však nestalo a preto podľa žalovaného na vyššie uvedený „nesprávny úradný postup" nie je ustanovenie § 19 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. aplikovateľné.

23. Pokiaľ žalobca namieta, že Okresná prokuratúra Bratislava I predsedovi Okresného súdu Bratislava I nepodala sťažnosť na 8-mesačnú nečinnosť súdu v trestnom konaní (od 23.04.2018 do 10.12.2018), k tomu žalovaný uviedol, že prokurátor, rovnako ako obžalovaný, je po podaní obžaloby na súd stranou v konaní (§ 10 ods. 10 Trestného poriadku) a strany sú si v konaní pred súdom (§ 2 ods. 14 Trestného poriadku) rovné. K žalobe žalobca nepredložil dôkaz, ktorý by preukazoval nesprávny úradný postup súdu - nečinnosť alebo zbytočné prieťahy v konaní (§ 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z.). Za plynulosť konania zodpovedá predovšetkým súd a po hlavnom pojednávaní konanom dňa 23.04.2018 bolo Okresnej prokuratúre Bratislava I dňa 24.09.2018 doručené upovedomenie prokurátora o hlavnom pojednávaní 10.12.2018. T. j. nebol dôvod, aby Okresná prokuratúra Bratislava I signalizovala predsedovi Okresného súdu Bratislava I nečinnosť v konaní 1T/17/2017. Časový úsek odo dňa 23.04.2018 do 24.09.2018 predstavuje päť mesiacov a signalizáciu na nečinnosť v konaní prokuratúra podáva spravidla po 6-tich mesiacoch nečinnosti súdu. Za nepravdivé označil žalovaný tvrdenie žalobcu v žalobe, že Okresná prokuratúra Bratislava I vypracovala písomné odôvodnenie odvolania proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 1T/17/2017 zo dňa 30.01.2019, ktorý bol Okresnej prokuratúre Bratislava I doručený dňa 18.04.2019, až po urgencii súdu. Okresná prokuratúra Bratislava I odvolanie proti uvedenému rozsudku podala pod sp. zn. lPv 264/16/1101-111 dňa 31.01.2019 s tým, že jeho odôvodnenie bude súdu predložené po doručení písomného vyhotovenia rozsudku. Písomné odôvodnenie odvolania Okresná prokuratúra Bratislava I vypracovala pod sp. zn. lPv 264/16/1101-113 dňa 22.05.2019 a na súd bolo doručené 24.05.2019. Okresný súd Bratislava I vypracoval urgenciu písomného odôvodnenia odvolania 28.05.2019 a na Okresnú prokuratúru Bratislava I bola urgencia doručená 30.05.2019, t. j. v čase, kedy už písomné odôvodnenie odvolania bolo predložené súdu. Trestný poriadok v ustanovení § 309 ods. 1 určuje lehotu na podanie odvolania. Lehota na odôvodnenie podaného odvolania nie je v Trestnom poriadku expressis verbis určená, a preto odôvodnenie podaného odvolania dňa 22.05.2019, resp. dňa 24.05.2019 nie je možné kvalifikovať ako nesprávny úradný postup.

24. K zadržaniu žalobcu a k obmedzeniu jeho osobnej slobody od 06.07.2016, 18,50 hod. do 07.07.2016, 8,15 hod., za ktoré žalobca (aj) v žalobe zo dňa 07.10.2020 požaduje náhradu nemajetkovej ujmy v sume 1.500,- eur, sa žalovaný vyjadril v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 18C/74/2017. Žalovaný zdôraznil, že podľa ustanovenia § 7 zákona č. 514/2003 Z. z. právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o zatknutí, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody má ten, na kom bolo vykonané, ak bolo rozhodnutie zrušené ako nezákonné alebo pri ňom došlo k nesprávnemu úradnému postupu. Zákonnosťou zadržania, resp. zákonnosťou obmedzenia osobnej slobody žalobcu sa opakovane zaoberali príslušné orgány a nezákonnosť zadržania a ani nesprávny úradný postup pri zadržaní žalobcu a pri obmedzení jeho osobnej slobody a ani nesprávny úradný postup Okresnej prokuratúry Bratislava I tieto príslušné orgány nezistili/nekonštatovali. Zadržanie žalobcu nebolo zrušené ako nezákonné, ani pri ňom nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu. Žalobca si napriek tomu z tohto titulu popri sume 9.000,- eur v konaní sp. zn. 18C/74/2017, uplatnil ďalšiu náhradu nemajetkovej ujmy aj žalobou v tomto konaní sume 1.500,- eur. Z titulu zadržania a obmedzenia osobnej slobody od 06.07.2016, 18,50 hod. do 07.07.2016, 8,15 hod. [§ 3 ods. 1 písm. b) zákona č. 514/2003 Z.z.] žalobca teda žiada náhradu nemajetkovej ujmy len z tohto titulu (už) vo výške 10.500,- eur. Žalovaný namietol, že v tejto veci je právo žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy z titulu zadržania a obmedzenia osobnej slobody vo výške 1.500,- eur už premlčané.

25. Rovnako, je podľa názoru žalovaného v tejto veci premlčané aj právo žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy v sume 3.000,- eur za nedôvodné vykonanie osobnej prehliadky, nedôvodné získanie osobných údajov snímaním daktyloskopických odtlačkov rúk, za meranie biometrických údajov bez jeho súhlasu (pozn. v dňoch od 06.07.2016 do 07.07.2016) a za uchovávanie nedôvodné získaných osobných údajov o. i. aj v informačnom systéme Ministerstva vnútra Slovenskej republiky. Zároveň k

vyššie uvedenému žalovaný poukázal na to, že nie je preukázaná ani nezákonnosť, resp. nesprávny úradný postup pri vykonaní týchto úkonov.
26. V súvislosti s uplatňovanou náhradou nemajetkovej ujmy žalovaný uviedol, že zo žaloby nie je zistiteľné, akým spôsobom a na základe čoho žalobca dospel k záveru, že mu vznikla nemajetková ujma v súhrnnej výške 19.500,- eur. Žaloba je podľa názoru žalovaného odôvodnená len subjektívnymi pocitmi žalobcu, bez preukázania konkrétnych skutočností nasvedčujúcich tomu, že žalobcovi vôbec nejaká nemajetková ujma vznikla. Ak aj k nemajetkovej ujme došlo, pre žalobcu bolo podľa žalovaného dostatočným zadosťučinením už to, že bol oslobodený spod obžaloby, uplatňovaná náhrada nemajetkovej ujmy sa javí ako neprimeraná a súčasne žalovaný opätovne poukázal na vznesené námietky premlčania.
27. Pokiaľ ide o žalobcom uplatnený nárok na náhradu majetkovej škody v podobe trov právneho zastúpenia, v tejto súvislosti žalovaný poukázal na to, že náhrada škody zahŕňa len náhradu účelne vynaložených trov konania, ktorých výška je limitovaná tarifnou odmenou. To, aké trovy a za aké úkony právnej služby vynaložil žalobca počas trestného stíhania, ako aj to, či tieto úkony právnej služby boli skutočne aj poskytnuté, ako aj to, že išlo o účelne vynaložené trovy vypočítané v súlade s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, má v konaní preukázať žalobca. Pri skúmaní existencie škody spôsobenej trovami obhajoby je potrebné posúdiť žalobcom vynaložené finančné prostriedky tak z hľadiska nutnosti, ako aj účelnosti. Navyše, samotná skutočnosť, že žalobca vynaložil v predmetnom trestnom konaní finančné prostriedky na svoju obhajobu neznamená, že ich náhradu si môže automaticky dôvodne uplatňovať ako škodu.
28. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalovaný poprel žalobcom vyčíslené nároky na náhradu škody tak z dôvodu zjavnej neexistencie právneho titulu, ako aj z dôvodu, že neboli žalobcom preukázané. Navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť.
29. Na argumentáciu žalovaného reagoval žalobca podaním doručeným súdu dňa a 03.11.2021. Žalobca sa nestotožnil s tvrdením žalovaného o uplatňovaní si nároku v rozsahu vyššom, ako bol predbežne prerokovaný. K namietanej výške úrokov z omeškania žalobca poukázal, že dňom 01.01.2009 novelizovaným predpisom č. 586/2008 Z. z. Nariadenie vlády Slovenskej republiky, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, podľa ustanovenia § 3 uvedeného nariadenia (stav platný k 01.10.2020), je výška úrokov z omeškania o 8 percentuálnych bodov vyššia, ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Podľa názoru žalobcu si žalobca úrok z omeškania ku dňu 01.10.2020 (deň, kedy sa žalovaný dostal s plnením do omeškania) vyčíslil správne.
30. Žalobca pripustil, že sa žalobou v konaní pod sp. zn. 18C/74/2017 od žalovaného domáha zaplatenia nemajetkovej ujmy v sume 9.000,- eur titulom nesprávneho úradného postupu, avšak vznik ujmy a jej náhrada od žalovaného v označenom nemá základ na konečnom výsledku trestného konania tak, ako ho má vznik ujmy a jej náhrada od žalovaného v prebiehajúcom konaní sp. zn. 21C/52/2020. Konanie o náhradu ujmy vedené na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 18C 74/2017 je žalované pre vznik ujmy titulom nesprávneho úradného postupu prokurátorov Okresnej prokuratúry Bratislava I T. Č. B. F. E., keď dňa 06.07..2016 bol prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava I Č. telefonicky kontaktovaný povereným príslušníkom PZ S. a ktorý ho informoval o zadržaní a obmedzení osobnej slobody žalobcu v čase o 20:30 hod., pričom uvedený prokurátor o tejto komunikácii s policajtom nespísal úradný záznam, hoci mu to ukladali aj v tom čase platné interné predpisy (napr. usmernenie generálneho prokurátora SR zo dňa 13.03.2013 pod sp. zn.: IV/1 Gn 1779/12-18, usmernenie námestníčky trestného odboru Generálnej prokuratúry SR zo dňa 30.01.2015 pod sp. zn.: IV/1 Spr 132/14/1000-14) a k zadržaniu žalobcu neudelil policajtovi pokyn ani súhlas. Prokurátor neskúmal, či boli splnené materiálne a hmotnoprávne podmienky na zadržanie a obmedzenie osobnej slobody žalobcu, hoci tak bol povinný urobiť. Tiež predmetom posudzovania nesprávneho úradného postupu a vznikom ujmy v konaní vedenom pod sp. zn. 18C/74/2017 je tá skutočnosť, že prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava I E. potom, ako žalobca podal trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa na tom skutkovom základe, že aj verejná ochrankyňa práv konštatovala upovedomením zo dňa 19.01.2017 neľudské a ponižujúce zaobchádzanie príslušníkmi PZ voči žalobcovi na Obvodnom oddelení PZ Bratislava Staré Mesto východ v dňoch 06. a 07.07.2016, táto trestné oznámenie (t. j. v čase už po zistení týchto nových skutočností) nepostúpila na vybavenie príslušnému útvaru Policajného zboru, ale ho „odoslala“ súdu konajúcemu pod sp. zn.: 1T/17/2017, ktorý prejednával ňou podanú obžalobu pre prečin výtržníctva a nie pre zneužitie právomoci verejného činiteľa. Prokurátorka mala vedomosť o tom, že trestné oznámenie žalobcu nie je súd konajúci pod sp.

zn.: 1T/17/2017 oprávnený vybaviť a trestné oznámenie nepostúpila na vybavenie príslušnej policajnej súčasti, je žalovaným nesprávnym úradným postupom v konaní pod sp. zn. 18C/74/2017, ktorý nie je založený na konečnom výsledku trestného konania. Žalobca poprel skutkové tvrdenie žalovaného o tom, že žalované nemajetkové ujmy v konaní vedenom pod sp. zn. 18C/74/2017 a pod sp. zn. 21C/52/2020 vo veci nesprávneho úradného postupu navzájom súvisia a že dokonca „žalobcom uplatňovaná výška nemajetkovej ujmy je v hrubom rozpore s ustanovením § 17 ods. 4 zákona č. 513/2004 Z. z.

31. K námietke žalovaného ohľadne absencie nezákonného rozhodnutia žalobca zdôraznil, že v posudzovanom prípade prišlo k právoplatnému zastaveniu trestného stíhania oslobodením spod obžaloby. Podľa Trestného poriadku už nenasleduje ďalší proces, ktorého výsledkom by bolo výslovné zrušenie uznesenia, ktorým bolo žalobcovi ako stíhanej osobe vznesené obvinenie. Judikatúra už v minulosti ustálila, že ten, kto bol spod obžaloby oslobodený, má pri splnení ďalších podmienok zásadne právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia, ktoré je pre ten prípad nezákonné.

32. K argumentácii, že na vznesenie obvinenia žalobcovi v čase vydania uznesenia o vznesení obvinenia boli splnené všetky zákonné podmienky, žalobca uviedol, že nie je rozhodné, ako orgány v trestnom konaní (policajt a prokurátor) vyhodnotili pôvodné podozrenie, ale výsledok trestného konania. Výsledkom trestného konania je rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 01.07.2020 pod sp. zn. 2To/34/2020, ktorým bol Žalobca oslobodený spod obžaloby z najpriaznivejšieho dôvodu podľa Trestného poriadku, t. j. že nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý bolo vedené trestné stíhanie. Nič na nedôvodnosti vedenia trestného konania voči žalobcovi a spôsobenej mu ujmy nemení ani vybavenie návrhu žalobcu na zastavenie trestného stíhania, ktorý bol vybavený Generálnou prokuratúru Slovenskej republiky pod sp. zn. IV Pz 369/16/1000-11 dňa 03.01.2017. Žalovaný za konanie svojich orgánov zodpovedá aj vtedy, ak z ich strany ku žiadnemu subjektívnemu pochybeniu nedošlo (čo nie je posudzovaný prípad) a práve s ohľadom na výsledok ich činnosti a kde práve v posudzovanom prípade ide o zodpovednosť štátu „za výsledok“.

33. Na základe vyjadrenia žalovaného, že ak existovali v konaní pred súdom v trestnej veci žalobcu dve skupiny dôkazov, tieto dve skupiny dôkazov logicky existovali aj predtým, ešte pred podaním obžaloby a teda v rámci prípravného konania a dozoru prokurátorky. Ak odvolací súd výrokom rozsudku vyhlásil, že obžalovaných oslobodzuje z obžaloby z dôvodu, že skutok sa nestal, je potrebné si uvedomiť, že nepreukázaná vina má ten istý účinok ako dokázaná nevina. Súdy sú povinné rozhodovať v zmysle materiálnej pravdy. Je to prokurátor, ktorý podáva obžalobu. Ak nemá zabezpečený dostatok dôkazov alebo ak existujú voči sebe dve skupiny dôkazov, aj prokurátor (t. j. nielen súd !) je podľa názoru žalobcu povinný uplatniť a aplikovať základnú zásadu trestného konania v pochybnostiach v prospech obvineného.

34. Dôsledky oslobodzujúceho rozsudku krajského súdu tu treba vzťahovať na celé predchádzajúce trestné stíhanie, nakoľko Žalobca podal proti uzneseniu o vznesení obvinenia zo dňa 07.07.2016 sťažnosť, ktorá bola prokurátorkou E.E. zamietnutá. Skutočnosť, že žalobca podal proti uzneseniu o vznesení obvinenia sťažnosť, nie je medzi stranami sporu sporná.

35. Ku argumentácii žalovaného v súvislosti s náhradou nemajetkovej ujmy v sume 3.000,- eur z titulu nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v neprimerane dlhej dobe trestného konania, žalobca zdôraznil, že tento nárok si uplatňuje začala obdobie trestného od 06.07.2016 do 01.07.2020, pričom žalovaný si takto svoj nárok uplatnil aj v rámci predbežného prerokovania nároku. Ak žalovaný namieta svoju zodpovednosť za neprimerane dlhú lehotu vedenia trestného konania aj v konaní pred súdom, t. j. za obdobie od 13.04.2017 do 01.07.2020, mal možnosť v tejto časti žiadosť žalobcu postúpiť na vybavenie Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky.

36. K žalovanému k vznesenej námietke premlčania žalobca uviedol, že nie je zrejmé, ako možno právne účinne uplatniť námietku premlčania k nároku, ktorý podľa názoru žalovaného nie je preukázaný (neexistuje)nie. Žalobca poukázal na ustanovenie § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., zmysle ktorého sa za nesprávny úradný postup považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. V posudzovanom prípade policajt S. skrátené vyšetrovanie v lehote do 07.09.2016 neukončil a v tejto lehote ani písomne neoznámil prokurátorke, prečo nebolo možné skrátené vyšetrovanie v tejto lehote ukončiť a ani aké úkony bolo ešte potrebné vykonať. Prokurátorka E. napriek absencii takejto správy zo strany policajta S. v čase po 07.09.2016 neudelila žiadny záväzný pokyn policajtovi, z ktorého by vyplýval napr. rozsah úkonov, ktoré majú byť ešte vykonané a bola nečinná. Porušenie povinnosti orgánu verejnej moci - policajta a prokurátorky - spočívajúce urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v trestnom konaní lehote do 07.09.2016 je tu preukázané a vyplýva z

vyšetrovacieho spisu. Nie je preto potrebné, aby porušenie zákonnej lehoty policajtom a prokurátorkou v tomto prípade musel konštatovať ich nadriadený orgán. Ohľadom v tejto časti uplatnenej námietky premlčania bol žalobca toho názoru, že táto námietka žalovaného nie je dôvodná, je v zjavnom rozpore s dobrými mravmi a je zneužitím práva na úkor žalobcu ako druhého účastníka tohto súdneho konania, keď v upovedomení o predbežnom prerokovaní nároku námietku premlčania žalovaný neuplatnil. Žalobca mal za to, že si nemohol v tejto časti uplatniť nárok na náhradu škody skôr (do 12.04.2020) ako bolo dňa 01.07.2020 trestné stíhanie zastavené a preto mohla premlčacia lehota začať plynúť až odo dňa nasledujúceho po doručení mu rozsudku Krajského súdu v Bratislave pod sp. zn.: 2To/34/2021, ktorým bol žalobca oslobodený spod obžaloby, pretože pri skoršom uplatnení tohto nároku by išlo o nárok uplatnený predčasne. Žalobcovi bol oslobodzujúci rozsudok doručený dňa 03.08.2020 a žaloba žalobcu bola súdu doručená dňa 08.10.2020. Ďalej žalobca uviedol, že nemožno tvrdiť, že uvedené trestné konanie, resp. vyšetrovanie bolo ukončené dňa 12.04.2017. Okresný súd po doručení mu obžaloby dňa 12.04.2017 mohol postupovať len zákonným spôsobom, pričom jednou z možností bolo aj nariadiť vrátenie veci späť do prípravného konania, čím by sa skrátené vyšetrovanie viedlo odznovu. Obdobne tak mohol postupovať aj Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací a preto si Žalobca svoj nárok na náhradu za utrpenú ujmu titulom nedodržania lehoty na ukončenie prípravného konania voči žalovanému mohol relevantne uplatniť až v čase, kedy trestné konanie ako celok bolo riadne ukončené.

37. Ďalej žalobca uviedol, že predmetom žalovaného nároku (nesprávneho úradného postupu) a náhrady nemajetkovej ujmy v tejto časti nie je len nedodržanie zákonnej lehoty počas skráteného vyšetrovania policajtom a prokurátorom. Prieťahy v konaní zavinila aj prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava I E. v čase po 12.04.2017, ktorá napr. dňa 31.01.2019 podala blanketárne odvolanie pod sp. zn. 1 Pv 264/16/1101-111 proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 1T/17/2017 zo dňa 30.01.2019 s tým, že jeho odôvodnenie bude súdu predložené po doručení písomného vyhotovenia rozsudku. Rozsudok bol okresnej prokuratúre doručený dňa 18.04.2019, pričom písomné odôvodnenie odvolania Okresná prokuratúra Bratislava I vypracovala pod sp. zn.: 1 Pv 264/16/1101-113 až dňa 22.05.2019 a na súd ho prokuratúra doručila až dňa 24. mája 2019 (kde aj Okresný súd Bratislava I vypracoval urgenciu na doručenie písomného odôvodnenia odvolania potom z neznámeho dôvodu ešte dňa 28.05.2019). Právne významné do konania s poukazom na žalovaný nárok je, že Okresná prokuratúra Bratislava I vypracovala písomné odôvodnenie rozsudku po viac ako 30. dňoch od doručenia jej rozsudku, čo je neakceptovateľné. Ak lehota na podanie odvolania je zákonodarcom stanovená na 15 dní, nemôže byť a nie je lehota na písomné odôvodnenie odvolania voči rozsudku ľubovoľná, v tomto prípade až 34 dní od doručenia rozsudku. Nárok ani v tejto časti podľa názoru žalobcu nie je premlčaný.

38. K námietke premlčania nároku na náhradu nemajetkovej ujmy z titulu zadržania a obmedzenia osobnej slobody vo výške 1 500 Eur žalobca uviedol, že nárok nie je premlčaný, nakoľko otázka posúdenia nezákonnosti zadržania a pozbavenia osobnej slobody žalobcu tu bola závislá na konečnom výsledku trestného konania. Rovnakú argumentáciu žalobca použil aj vo vzťahu k námietke premlčania nároku na náhradu nemajetkovej ujmy za nedôvodné vykonanie osobnej prehliadky, nedôvodné získanie osobných údajov snímaním daktyloskopických odtlačkov rúk, za meranie biometrických údajov bez jeho súhlasu (v dňoch od 06.07.2016 do 07.07.2016) a za uchovávanie nedôvodne získaných osobných údajov o. i. aj v informačnom systéme Ministerstva vnútra Slovenskej republiky.“

39. K vzniku a výške nemajetkovej ujmy spôsobenej žalobcovi vedením trestného žalobca uviedol, že už k žalobe poukázal aj na zásah do osobnostných práv a s tým spojenú závažnosť vzniknutej ujmy, pričom zopakoval skutočnosti tam tvrdené.

40. Námietku žalovaného vo vzťahu k uplatnenému nároku na náhradu škody titulom trov právneho zastúpenia v trestnom konaní označil žalobca za účelovú. Žalobcovi tento nárok vznikol uhradením odmeny advokátovi zastupujúceho žalobcu prípravnom konaní, ako aj advokátovi zastupujúceho žalobcu v konaní pred súdom, úhradu, ktorú žalobca preukázal príjmovými pokladničnými dokladmi. Uvedené finančné úhrady realizované žalobcom advokátom vo výške 1.000,- eur tvoria majetkovú škodu, ktorá bola žalobcovi spôsobená štátom vedením bezdôvodného trestného konania a štát je povinný uvedenú škodu žalobcovi nahradiť aj navýšením o úrok z omeškania. Z rozpisu úkonov právnej služby vyšetrovacieho a súdneho spisu vyplýva, že sa jednalo o účelne vynaložené trovy, ktoré boli vypočítané v súlade s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

41. Žalobca ďalej uviedol ďalšie skutkové okolnosti, ktoré predchádzali vydaniu uznesenia o vznesení obvinenia a zopakoval skutočnosti vo vzťahu k nedôvodnosti vedenia trestného stíhania a k nezákonnosti zadržania a obmedzenia osobnej slobody žalobcu uvádzané v žalobe.

42. K námietke žalovaného ohľadne vzniku nemajetkovej ujmy aj výšky žalobca uviedol, že výšku konkrétnej peňažnej náhrady nemajetkovej ujmy nie je možné exaktne matematicky stanoviť. Neexistuje

vzorec na jej výpočet a nie je možné ani automaticky prevziať peňažné sumy priznávané rozhodnutiami súdov ako odškodnenie nemajetkovej ujmy v iných prípadoch, nakoľko každý prípad je osobitý a nejde o paušálne peňažné sumy. Odškodňuje sa nielen nemajetková ujma súvisiaca s obmedzením osobnej slobody, ale aj nemajetková ujma súvisiaca s celým trestným stíhaním. Zastavenie trestného stíhania súdom znamená, že výsledky trestného konania ukázali, že trestný čin sa nestal, čo zároveň znamená, že podozrenie zo spáchania trestného činu sa nepotvrdilo a vyšla najavo nezákonnosť rozhodnutia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia a obžaloby. Žalobca poukázal na to, že obmedzenie osobnej slobody má vždy za následok zásah do ústavou garantovaného práva osobnej slobody, slobody pohybu a pobytu, právo na súkromie. Obmedzením osobnej slobody žalobca utrpel vážny zásah do osobnej slobody s negatívnymi dopadmi na jeho osobný život, negatívne zasiahol do jeho súkromného života, do jeho dôstojnosti, nakoľko bol umiestnený v nelegálnych priestoroch, počas noci, bola mu odňatá zdravotná pomôcka - dioptrické okuliare, boli mu odňaté osobné veci a nebolo mu umožnené uložiť sa k odpočinku a bez prítomnosti príslušníkov PZ ani použiť toaletu.

43. V posudzovanom prípade dĺžka trestného konania bola prehnaná a nespĺňala požiadavku „primeranej lehoty“. Žalobca bol počas 4 rokov vystavený každodennej obave o budúcnosť v súvislosti s hrozbou uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody v trvaní až 3 rokov. Žalobca je bezúhonnou osobou. Pri určení výšky náhrady nemajetkovej ujmy žalobca zohľadnil aj to, že dôvodom oslobodenia spod obžaloby bola skutočnosť, že nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý sa viedlo trestné stíhanie a nie, že sa skutok stal a nie je trestným činom, prípadne že sa jedná o priestupok. Trestné stíhanie predstavovalo zásah do osobnostných práv Žalobcu, ktorý bol vystavovaný počas neprimerane dlhej doby trestného stíhania 4 rokov vyšetrovacím úkonom orgánov činných v trestnom konaní (osobné údaje, daktyloskopické odtlačky, osobná prehliadka...), čím u žalobcu došlo k závažnému narušeniu dôstojnosti, vážnosti ako aj k poškodeniu jeho dobrého mena a občianskej cti, keďže bol verejne označovaný za „výtržníka". Výška náhrady nemajetkovej ujmy nie je žalobcom ani žalovaná vyššia, ako je výška odškodnenia obetí násilných trestných činov, kde sa vychádza z princípu života ako najvyššej hodnoty, od ktorého sa ostatné hodnoty odvodzujú, čím je podľa názoru žalobcu akceptované aj kritérium primeranosti výšky kompenzácie v peniazoch. Celková žiadaná výška odškodnenia nemajetkových ujm je z hľadiska žalobcom tvrdených následkov v jednotlivých oblastiach jeho života dostatočná na vyváženie, resp. zmiernenie ujmy vzniknutej mu nezákonným trestným stíhaním a výkonom väzby a nevymyká sa ani z medzí predstáv spravodlivosti a slušnosti a zohľadňuje aj fakt, že žalobcovi sa nedostalo primeraného zadosťučinenia v inej ako peňažnej forme a vzhľadom na značný odstup času, na jej reparovanie už nie je postačujúce len samotné konštatovanie porušenia práva.

44. Žalovaný sa vo svojom vyjadrení zo dňa 30.05.2022 v plnom rozsahu pridŕžal argumentácie uvedenej vo vyjadrení k žalobe, na správnosti tam prezentovaných záverov. Žalovaný nepovažoval za účelné svoju argumentáciu tam uvádzanú opätovne opakovať. Zotrval na závere, že žaloba žalobcu je v celom rozsahu nedôvodná a je potrebné ju zamietnuť.

45. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie na dňa 16.06.2023, na ktorom splnomocnený zástupca žalobcu a žalovaný zopakovali podstatné skutočnosti uvádzané v písomných podaniach. Žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu zdôraznil, že nespochybňuje zadržanie a obmedzenie osobnej slobody dňa 06.07.2016 v čase ich vykonania, ale spochybňuje ich zákonnosť a ich vykonanie v čase vyhlásenia rozsudku Krajského súdu v Bratislave, kedy bol spod obžaloby oslobodený. Upovedomenie verejnej ochrankyne práv o neľudskom zaobchádzaní policajtom voči žalobcovi zo dňa 19.01.2017 nebolo žalobcovi doručené dňa 19.01.2017 a verejná ochrankyňa práv sa v tomto upovedomení ani žiadnym spôsobom nevyjadrila k nedôvodnosti obmedzenia osobnej slobody žalobcu v rámci trestného konania, nakoľko jej uvedené neprislúcha. Žalobou žalobca namieta obmedzenie svojej osobnej slobody pre skutok, ktorý nespáchal, respektíve sa nestal. Nenavrhuje a nežiada preskúmanie činnosti orgánov činných v trestnom konaní. Žalobca logicky nemohol podať žalobu a žalovať nesprávny úradný postup titulom vykonania osobnej prehliadky, snímania daktyloskopických odtlačkov prstov, uchovávanie jeho osobných údajov, a ani za obmedzenie osobnej slobody, lebo pre prípad, že by trestný súd uznal žalobcu za vinného, boli by všetky tieto úkony realizované dôvodne, čo však nie je tento prípad.

46. Žalobca prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu doručil súdu svoje písomné vyhlásenia zo dňa 16.06.2023, v ktorom uviedol, že trestné konanie a úkony s tým spojené, a ktoré sú uvedené v žalobe, u neho viedli k stresu a k pocitom frustrácie. Počas štyroch rokov svoj život ako bezúhonná osoba musel upraviť potrebám a úkonom trestného konania, zúčastňovať sa výsluchov a pojednávaní a paradoxne dokazovať svoju nevinu, čo obmedzovalo jeho bežný život, ktorý sa tým zmenil a bol iný ako predtým. Nemohol sa v plnej miere a obsahu venovať svojim záľubám, koníčkom, športu a ani pracovným aktivitám spôsobom, akým tomu bolo do času pred vznesením obvinenia. Počas trestného konania prišlo aj k zhoršeniu jeho zdravotného stavu a musel absolvovať vyšetrenia v oblasti gastroenterológie

a pod hrozbou chirurgického zákroku upraviť stravovací režim. Musel začať užívať medikamentóznu liečbu pre bolesti chrbtice následkom neľudského a ponižujúceho zaobchádzania zo strany policajtov. Nakoľko bol verejne pranierovaný a stigmatizovaný zverejňovaním informácií o trestnom konaní, jeho rodine, známym a priateľom, musel vysvetľovať okolnosti, ktoré k obvineniu viedli, čo mu bolo značne nepríjemné. S vedením trestného konania pre skutok, ktorý sa nikdy nestal tým spôsobom, ako tomu bolo popisované v uznesení o vznesení obvinenia a v obžalobe, mal spojené aj výdavky na obhajobu. Každý súdny a čestný človek by obvinenie pre skutok, ktorý nespáchal, vnímal ako zásah do svojej psychickej integrity obdobne negatívne.
47. Žalobca predložil súdu aj písomné vyhlásenie svojej matky S.. Ľ. T. zo dňa 15.06.2023, v ktorom potvrdila, že obvinenie jej syna z prečinu výtržníctva a s tým spojené vedenie trestného konania negatívne zasiahlo celú rodinu. Vnímala, ako jej syn vplyvom obvinenia z trestného činu a obžaloby pociťoval stres a vnútorný nepokoj, čo sa neskôr prejavilo aj na jeho fyzickom zdraví spôsobom, že pre nechutenstvo podstúpil vyšetrenia v oblasti gastroenterológie a následne s nutnou úpravou stravy. Trestné konanie sa premietlo aj do psychickej sféry jej syna ako fyzickej osoby a do jeho postavenia v spoločnosti. Jej syn sa uzavrel do seba a obmedzil svoje aktivity vo veciach svojich záujmov a záľub na minimum. Vedenie trestného konania proti nemu vnímal ako nespravodlivé. Musel a chcel rodine, známym a priateľom vysvetľovať okolnosti, ktoré k jeho obvineniu viedli, čo ho zraňovalo. V oblasti pracovných aktivít jej syna rovnako pôsobilo trestné konanie negatívne, svoj čas a pracovný program (zahraničné cesty) musel upravovať s ohľadom na termíny úkonov trestného konania. Uviedla, že svojho syna vychovala ako slušného a čestného, ušľachtilého človeka, ktorý dáva prednosť vzdelaniu pred nevedomosťou, slobodnej myšlienke pred zaostalosťou a dobru pred zlom. Aj keď verila, že trestný čin kladený jej synovi za vinu syn nespáchal a že sa jedná o nedorozumenie, nepredpokladala, že trestné konanie proti synovi sa bude viesť tak neúmerne dlhú dobu.
48. Na pojednávaní dňa 19.09.2023 na návrh žalobcu súd pristúpil k výsluchu žalobcu, v rámci ktorého žalobca ozrejmil, akým spôsobom prebiehalo zastupovanie B. E. A.. O. B. v trestnom konaní, keď pri stretnutí v kancelárii s A.. B. žalobca podpísal plnomocenstvo, následne advokát prevzal jeho zastupovanie, dal mu príjmový doklad a žalobca v hotovosti zaplatil 500,- eur, s tým, že bude chodiť na tie prvotné úkony na polícii, resp. jeho ním poverený zástupcovia. Išlo celkom o šesť výsluchov. P. doktor dával žalobcovi odpočet, a potom žalobca odvolal A.. B. plnú moc a zastupoval ho A.. D. B. K..Q..X.., čo je založené v spis, išlo o prevzatie veci + 5 zastupovaní.
49. Ku vzniku a výške uplatňovanej nemajetkovej ujmy žalobca uviedol, že táto mu vznikla v súvislosti s nezákonným trestným stíhaním, nezákonnou väzbou, nezákonným odoberaním a uchovávaním jeho osobných údajov. Bol vystavený takmer 4-ročnému stavu právnej neistoty a strachu z možného odsúdenia za skutok, ktorý nespáchal. Trestné konanie sa viedlo proti nemu nedôvodne, lebo skutok sa nestal. Návrhy žalobcu na doplnenie dokazovania, ktoré mohli vyvrátiť údajnými poškodenými tvrdenú verziu skutku, boli prokurátorkou E. odmietané. Obžalobu podala nedôvodne, bez dôkazov zo zlomyseľnosti, v súčinnosti s ňou spolupracujúcim policajtom, ktorý verziu v priebehu skutku upravoval v súčinnosti s údajnými poškodenými. Trestným stíhaním bolo vážne a nezmazateľne zasiahnuté do jeho osobného, rodinného a pracovného života. Zásah pociťoval už len tým, že jeho údaje - meno, priezvisko boli zakaždým zverejnené na internete v časti zverejnených pojednávaní na webovom sídle ministerstva spravodlivosti, k tomu bolo uvedené zákonné ustanovenie prečinu výtržníctva. Známy a rodina sa vždy dopytovali na dôvody, pre ktoré je žalobca stíhaný. Uvedené musel vysvetľovať, čo mu bolo nepríjemné a robilo mu negatívnu reklamu. Žalobca k trestnej, či priestupkovej zodpovednosti uviedol, že vždy bol a je bezúhonná osoba, ktorá rešpektuje zákony tejto krajiny. Chová sa seriózne a čestne ku každému, nikomu nič nedlží, nikomu nikdy neublížil, nič nikomu neukradol, nikoho nepodviedol. Pracuje ako analytik, prekladateľ a tlmočník v špecializovanej oblasti treasury a riadenie bilancie a úverové riziká bankovej knihy.
50. Ďalej žalobca uviedol, že nebol prichytený pri páchaní ničoho, ani na úteku, ani pri páchaní, bola to veľmi negatívna skúsenosť, celkove aj vo vzťahu k strate dôvery v právny štát, vo fungovanie polície, prokuratúry. Slušný človek, čo nič neurobí, sa dostane pod tlak psychický, pod trest, odoberú mu veci, nemôže komunikovať s najbližšími, nevedia čo je s ním, „jak“ je s ním, v akom stave, či neodpadol, nezomrel, to sú proste „horory“. Nikomu to nepraje. Ako slušný, pracujúci človek, ktorý neublíži ani muche, nikdy ani nikoho nenapadol, ani slovne ani fyzicky, ani v živote sa nikomu nevyhrážal. „Keď vás niekto zošteluje, zamieša znášku indivíduí, jeden extrémista, extrémista, ľudácky, s tetovaním revízor jeden, druhý revízor pochybný. Policajt z exekuciovej rodiny, čo vyrýva proti celistvosti Slovenskej republiky, čo je v združení, ktoré návrat veľkého Uhorska propaguje.“
51. K otázke úkonov vykonaných zo strany polície v deň zadržania a obmedzeniu na osobnej slobode žalobca uviedol, že bol zavezený a držaný v nelegálnych priestoroch, ktoré nie sú určené na

zadržiavanie predvedených osôb, čiže to je prvá vec. Musel piť hrdzavú vodu, tam majú nevyhovujúce trúbky v celej budove na polícii na Sasinkovej, potom som mal dva týždne črevné problémy. Nemohol som sa uložiť k spánku, že sa mal uložiť na nejakú tvrdú lavicu, na ktorú by sa ani pes neposkladal, „furt“ na neho svietilo, bol tam prievan, potom ho seklo, začal som mať problémy s chrbticou. Viac rokov milgamu si musel kupovať, keď robí preklady, nevydržal dlho obsedieť, tak mu vyžarovala bodavá bolesť do celej chrbtice. Kvôli bolesti chrbtice k lekárovi nešiel, kúpil si lieky, zaplatil si pár masáží, potom časom kúpele a neriešil to, lebo kto dnes chce sedieť po nemocniciach, chytať tam bacile? Nie je ten typ, nemá na to ani čas a ani záujem zbierať nejaké papiere, niečo produkovať. Potom aj to samotné, že nič nespravíte, že si vás dovolia obviniť bez relevantných hodnoverných dôkazov, veď to je niečo strašné v 21. storočí v demokratickej spoločnosti. To bolo v 50-tych rokoch, alebo za totalitných režimov sa to robilo, že zobrali niekoho z ulice a zmizol a bol držaný v neľudských podmienkach.
52. K zadržaniu prišlo v nelegálnych, nie na to určených priestoroch. Zopakoval, že ho zobrali z obratiska električiek, čiže na verejnom mieste. Bez toho, že by bol prichytený pri páchaní čohokoľvek. Nebol na úteku, nebol prichytený pri ničom, nebol v podnapitom stave, niesol nákup priateľke.
53. Na preukázanie svojich tvrdení žalobca navrhol pripojiť do konania súdny spis sp. zn. 1T/17/2017, konkrétne vykonaním dôkazov: odpis registra trestov, ktorý má preukazovať trestnú bezúhonnosť žalobcu počas vedené vedenia trestného konania; uznesenie Úradu inšpekčnej služby SKIS-40/ OIZS-SV-2018, ktorý má preukazovať tvrdený nezákonný postup policajta šírením osobných údajov žalobcu neoprávneným osobám počas trestného konania; urgencia Okresného súdu Bratislava I zo dňa 28.05.2019 o bezodkladné doručenie odôvodnenia písomného odvolania prokurátorky proti rozsudku, ktorý má preukazovať nesprávny úradný postup prokurátorky aj úmyselnú nečinnosť pri vypracovania doručovaní písomného odôvodnenia odvolania proti rozsudku zo dňa 30.01.2019 a v lehote dlhšej ako 15 dní, rozsudok bol prokuratúre doručený dňa 18.04.2019; prípis Krajského súdu v Bratislave o vrátení spisu Okresnému súdu pre procesné pochybenie súdu prvej inštancie k, pričom tento dôkaz má preukazovať procesné pochybenie a to vo vzťahu k nároku na náhradu ujmy za neprimerane dlhú lehotu trestného konania.
54. Súd vykonal dokazovanie z písomných a ústnych vyjadrení sporových strán, ako aj z predložených listinných dôkazov, na základe ktorých ustálil nasledovný skutkový a právny stav:
55. Zo zápisnice Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave I, odbor poriadkovej polície, obvodné oddelenie PZ Bratislava - Staré Mesto - východ, o zadržaní a obmedzení osobnej slobody podozrivej osoby zo dňa 06.07.2016, ČVS: ORP-953/SMV-B1-2016, mal súd za preukázané, že dňa 06.07.2016 o 20:30 hod. bol žalobca zadržaný podľa § 85 ods. 1 Trestného poriadku na základne obmedzenia osobnej slobody podľa § 85 ods. 2 Trestného poriadku dňa 06.07.2016 čase o 18:50 hod. hliadkami OO PZ Bratislava na námestí Franza Liszta na obratisku električiek. Prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava I bol o uvedenom telefonicky upovedomený dňa 06.07.2016. Podozrivý bol z rozhodnutia povereného príslušníka PZ zadržaný podľa § 85 ods. 1 Trestného poriadku z dôvodov uvedených v paragrafe 71 ods. 1 písm. a), c) Trestného poriadku. Podozrivý bol prepustený dňa 07.07.2016 o 06:55 hod..
56. Z upovedomenia verejnej ochrankyne práv A.. A. M. zo dňa 19.01.2017, č. 2254/2016/VOP, adresovaný žalobcovi, vyplýva, že žalobca sa na verejnú ochrankyňu práv obrátil podnetom zo dňa 13.07.2016. Po preskúmaní podnetu VOP konštatovala, že na útvare obvodného oddelenia PZ Staré Mesto - východ nie je zriadená cela policajného zaistenia, pričom osoby, ktoré sú obmedzené na osobnej slobode sú tak umiestnené do tzv. miestnosti pre predvedené osoby, alebo podľa konkrétnych okolností, aj do iných priestorov, napríklad na chodbu, do zasadačky a podobne. Vzhľadom k tomu, že v prípade žalobcu bol tento umiestnení po obmedzení osobnej slobody v priestoroch, ktoré neboli celou policajného zaistenia - priestory chodby, v ktorých sa nachádzajú len lavice na sedenie, konštatovala, že pri obmedzení osobnej slobody žalobcu polícia nepostupoval zákonným spôsobom. Zastávala názor, že umiestňovanie osôb, ktorých osobná sloboda je obmedzená do nelegálnych priestorov predstavuje ponižujúce zaobchádzanie, t.j. zaobchádzanie s ľuďmi nie ako so subjektmi alebo ako s objektmi práva. Došlo tak k porušeniu osobnej slobody garantovanej čl. 17 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva nebyť podrobený neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu chráneného čl. 16 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 3 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a k porušeniu základného práva na zachovanie ľudskej dôstojnosti podľa čl. 19 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Výsledky vybavenia podnetu boli oznámené aj riaditeľovi príslušného obvodného oddelenia PZ.
57. Uznesením Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave I, odbor poriadkovej polície, obvodné oddelenie PZ Bratislava - Staré Mesto - východ, zo dňa 07.07.2016, ČVS: ORP-953/SMV-B1-2016, bolo žalobcovi vznesené obvinenie pre spáchanie prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

58. Okresné riaditeľstvo Policajného zboru Bratislave I, oddelenia dokladov, odbor poriadkovej polície, upovedomilo žalobcu podaním zo dňa 18.07.2016, č. ORPZ-BAI-OPP1-15-003/2016-ZB o začatí konania vo veci zaistenia zbrojného preukazu z dôvodu začatia trestného stíhania pre trestný čin podľa § 19 ods. 1 písmena zákona č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive v znení neskorších predpisov.
59. Uznesením Okresnej prokuratúry Bratislava I zo dňa 20.07.2016, č. k. 1 Pv 264/16/1101-18 prokurátorka sťažnosť obvineného (žalobcu) zo dňa 07.07.2016, písomne doplnenú dňa 08.07.2016 a dňa 11.07.2016, proti uzneseniu o vznesení obvinenia zo dňa 07.07.2016, ORP-953/SMV-B1-2016, zamietla ako nedôvodnú.
60. Upovedomením zo dňa 22.08.2016, č. k. 1 Pv 264/16/1101-30, prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava I informovala P.. Ľ. D. o vybavení sťažnosti - žiadosti o preskúmanie postupu policajta zo dňa 08.08.2016 v rámci výkonu prokurátorského dozoru. Postup policajta zmysle § 210 Trestného poriadku považovala v danom štádiu trestného konania za zákonný a dôvodný. Vzhľadom na to, že z predloženého vyšetrovacieho spisu vyplýva, že neboli vykonané ďalšie úkony zmysle udeleného pokynu zo dňa 20.07.2016, vo vzťahu k poverenému príslušníkovi mali byť prijaté opatrenia za účelom zabezpečenia plynulosti skráteného vyšetrovania.
61. Z upovedomenia Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zo dňa 03.01.2017, č. IV Pz 369/16/1000-11 námestníka generálneho prokurátora SR pre trestný úsek za generálneho prokurátora SR, vyplýva, že návrhom žalobcu a P.. Ľ. D. na zrušenie právoplatného rozhodnutia prokurátora alebo policajta v prípravnom konaní zo dňa 05.10.2016 a 06.10.2016, po preskúmaní uznesenia prokurátorky Okresnej prokuratúry Bratislava I sp. zn. 1 Pv 264/16/1101 zo dňa 20.07.2016, ako aj konania, ktoré vydaniu tohto rozhodnutia predchádzalo bolo zistené, že predmetným návrhom nemožno vyhovieť.
62. Z upovedomenia Okresnej prokuratúry Bratislava I zo dňa 11.04.2017, 1 Pv 264/16/1101-69, vyplýva, že námietky týkajúce sa procesného postupu v prípravnom konaní - postup policajta - bol viackrát počas prípravného konania preskúmavaný a o výsledku boli obvinení viackrát upovedomení. Prokurátorka považovala prípravné konanie za zákonne vykonané; zadržanie žalobcu bolo vykonané v súlade s Trestným poriadkom.
63. Okresná prokuratúra Bratislava I podala dňa 11.04.2017, č. k. 1 Pv 264/16/1101-67 obžalobu na obvineného P.. Ľ. D. a žalobcu, ktorí sa spoločným konaním dopustili fyzicky a na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadli iných, čím spáchali prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.
64. Žalobca na svoje zastupovanie vo veci prečinu výtržníctva splnomocnil advokáta A.. O. B. - advokát splnomocnením zo dňa 19.09.2016.
65. Z príjmového pokladničného dokladu vyplýva, že žalobca zaplatil menovanému advokátovi (B. E. A.. O. B., K.. K. Q.. X.., H. X, C.) sumu vo výške 500 eur na zastupovanie vo veci prečinu výtržníctva.
66. Žalobca na svoje zastupovanie v trestnej veci 1T/17/2017 splnomocnil advokáta Z.. Z.B. D., T. XX, C., splnomocnením zo dňa 14.08.2017.
67. Z príjmových pokladničných dokladov č. 57534, 57541, 57544, 57548, vyplýva, že žalobca zaplatil za právne služby menovanému advokátovi sumu vo výške celkom 500,- eur.
68. Detail pojednávania zo dňa 01.07.2010 preukazuje, že o 09:30 hod. sa malo uskutočniť trestné konanie vedené na Krajskom súde v Bratislave vo veci sp. zn. 2To/34/2020, obžalovaní: P.. Ľ. D. a žalobca; predmet: § 20 § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.
69. Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 01.07.2020, sp. zn. 2/To/34/2020, zrušil rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 1T/17/2017 zo dňa 30.01.2019 celom rozsahu a obžalovaných (P.. Ľ. D. a žalobca) oslobodil spod obžaloby, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý sú obžalovaní stíhaní.
70. Z výpisu z registra trestov zo dňa 14.09.2017 vyplýva, že žalobca nemá záznam v registri trestov GP SR.
71. Z uznesenia Ministerstva vnútra SR, sekcia kontroly a inšpekčnej služby, Úrad inšpekčnej služby odbor inšpekčnej služby západ, zo dňa 20.06.2018, ČVS: SKIS-40-OISZ-SV-2018 mal súd za preukázané, že na základe trestného oznámenia žalobcu a P.. Ľ. D., týkajúce sa podozrenia zo spáchania prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v súbehu s prečinom neoprávneného nakladanie s osobnými údajmi podľa § 374 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť neznámy príslušník Policajného zboru v čase skutku služobne zaradený ako referent špecialista - poverený príslušník PZ na Obvodnom oddelení Policajného zboru Bratislava - Staré Mesto - východ, na tom skutkovom základe, že dňa 31.08.2016 z miesta výkonu svojej služobnej činnosti na Sasinkovej ulici 23, v Bratislave pravdepodobne zo svojho služobného počítača mal odoslať prostredníctvom elektronickej pošty zo služobnej e-mailovej adresy na inú e-mailovú adresu správu, prílohou ktorej malo byť neanonymizované uznesenie o vznesení obvinenia zo

dňa 07.07.2016 vedené pod ČVS: ORP-953/SMV-B1-2016, pričom adresát tejto správy nedisponoval právom nahliadať do vyšetrovacieho spisu a oboznamovať sa s predmetným uznesením. Predmetná vec bola odovzdaná na disciplinárne konanie riaditeľovi Krajského riaditeľstva Policajného zboru Bratislave, nakoľko nie je dôvod na začatie trestného stíhania. Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že podozrivý príslušník PZ zaslal dvom zamestnankyniam dopravného podniku Bratislava elektronickou poštou nie anonymizované uznesenie o vznesení obvinenia zo dňa 07.07.2016, za účelom potreby im vypočuť DPB ako svedka v konaní. Z výsluchu podozrivého príslušníka PZ vyplynulo, že po telefonickej komunikácii so zamestnankyňou DPB sa dohodli, že jej, a jej kolegyni, na meno, ktoré si už nespomína, zašla uznesenie o vznesení obvinenia za účelom, aby mala prehľad o danom prípade a aby sa vedela orientovať pri svojom výsluchu. Keďže sa jednalo o splnomocneného právneho zástupcu DPB predpokladal, že bude s uvedeným aj mailom naložené profesionálne a vylučoval možnosť zneužitia obsahu tohto uznesenia.
72. Z výzvy Okresného súdu Bratislava I zo dňa 28.05.2019 vo veci sp. zn. 1T/17/2017 vyplýva, že sudca okresného súdu vyzval Okresnú prokuratúru Bratislava I na bezodkladné zaslanie písomného odôvodnenia odvolania podaného dňa 31.01.2019.
73. Z prípisu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29.07.2019 vyplýva, že krajský súd vrátil spis sp. zn. 1T/17/2017 Okresnému súdu Bratislava I, nakoľko odvolaciemu konaniu bránilo rozhodnutie Okresného súdu o žiadosti obžalovaného (žalobcu) o opravu zápisnice z hlavného pojednávania.
74. Žalobca svoj nárok predbežne prerokoval u žalovaného svojou žiadosťou zo dňa 05.08.2020.
75. Žalovaný žiadosť žalobcu o predbežné prerokovanie nároku v zmysle ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. podaním zo dňa 24.09.2020, č. VI/4 Gc 124/20/1000-4, ako nedobrovoľnú odmietol.
76. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, účinný od 01.01.2013 do 30.06.2023 - v čase vydania nezákonného rozhodnutia a tvrdeného nesprávneho úradného postupu žalovaného (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z. z.“), štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci,
a) nezákonným rozhodnutím a
d) nesprávnym úradným postupom.
Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.
Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.
Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.
Podľa § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.
Podľa § 7 zákona č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o zatknutí, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody má ten, na kom bolo vykonané, ak bolo rozhodnutie zrušené ako nezákonné alebo pri ňom došlo k nesprávnemu úradnému postupu.
Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.
Podľa § 9 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z., pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu vyšetrovateľa Policajného zboru, povereného príslušníka Policajného zboru, vyšetrovateľa finančnej správy alebo povereného pracovníka finančnej správy spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prieťahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia žiadosti o preskúmanie postupu vyšetrovateľa Policajného zboru, povereného príslušníka Policajného zboru, vyšetrovateľa finančnej správy alebo povereného pracovníka finančnej správy prokurátorom.
Podľa § 9 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.
Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.
Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z., výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na
a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.
77. V prípade zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci ide o objektívnu zodpovednosť za predpokladu súčasného splnenia troch podmienok - existencia nezákonného rozhodnutia orgánu štátu alebo jeho nesprávny úradný postup, existencia škody ako majetkovej či nemajetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch a príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím či nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci má povahu objektívnej zodpovednosti, t. j. zodpovednosti bez ohľadu na zavinenie. Zákon nepozná ani žiadny liberačný dôvod, na základe ktorého by bolo možné tejto zodpovednosti sa zbaviť.
78. Žalobca sa žalobou proti žalovanému domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy, tak titulom nezákonného rozhodnutia, ako aj titulom nesprávneho úradného postupu.
79. Súd mal v konaní za preukázané, a tieto skutočnosti zároveň neboli medzi sporovými stranami sporné, že žalobca bol dňom 06.07.2016 zadržaný a obmedzený na osobnej slobode. Dňa 07.07.2016 bolo žalobcovi uznesením OR PZ Bratislava I, odbor poriadkovej polície, OO PZ Bratislava - Staré Mesto - východ, ČVS: ORP-953/SMV-B1- 2016, vznesené obvinenie pre spáchanie prečinu výtržníctva formou spolupáchateľstva. Proti uzneseniu podal žalobca sťažnosť do zápisnice o jeho výsluchu v procesnom postavení obvineného dňa 07.07.2016, o ktorej Okresná prokuratúra Bratislava I uznesením zo dňa 20.07.2016, č. k. 1Pv 264/16/1101 - 18, rozhodla tak, že sťažnosť ako nedôvodnú zamietla. Dňa 11.04.2017 podala Okresná prokuratúra Bratislava I, č. k. 1PV 264/16/1101 - 67 obžalobu na žalobcu pre označený prečin. Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 01.07.2020, sp. zn. 2 To/34/2020, rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 30.01.2019, sp. zn. 1T/17/2017, v celom rozsahu zrušil a žalobcu oslobodil spod obžaloby, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný.
80. Základnou podmienkou zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím je okolnosť, že toto rozhodnutie bolo príslušným orgánom zrušené pre nezákonnosť.
81. Zákon č. 514/2003 Z. z. výslovne neupravuje nárok na náhradu škody v prípade oslobodenia obžalovaného spod obžaloby. Judikatúra však jednoznačne dospela k záveru, že rovnaký význam ako zrušenie právoplatného uznesenia o začatí trestného stíhania a o vznesení obvinenia pre nezákonnosť má tiež oslobodenie spod obžaloby. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 3Cdo/194/2010 zo dňa 30.03.2011 ustálil, že ide o špecifický prípad zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú začatím a vedením trestného stíhania, pri ktorom treba vychádzať z analogického výkladu úpravy najbližšej, a to z úpravy zodpovednosti za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Rovnaký význam ako zrušenie právoplatného uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť má v tomto zmysle tiež zastavenie trestného stíhania alebo oslobodenie spod obžaloby. Skutočnosť, že nedošlo k zrušeniu rozhodnutia, ktorým sa začína trestné stíhanie na tom nič nemení. Podstata nároku na náhradu škody sa totiž v tomto prípade neviaže na (ne)správnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní začatím trestného stíhania, ale na samotný výsledok trestného stíhania. Uvedený právny názor kontinuálne nadväzuje na predchádzajúcu súdnu prax, keď napríklad v uznesení Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4MCdo/15/2009 zo dňa 18.08.2010 bolo zaujaté stanovisko, že za ústavne konformný treba považovať výklad, podľa ktorého v prípade posudzovania zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú rozhodnutím o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia, zastavenie trestného stíhania, ak k takému rozhodnutiu došlo preto, že sa nenaplnil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným, má rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia pre nezákonnosť. Podľa názoru súdu rovnako to platí aj v prípade, ak bol obvinený oslobodený spod obžaloby oslobodzujúcim rozsudkom. Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti (zákonnosti) začatia trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania, čo je dôsledok objektívneho charakteru zodpovednosti štátu za škodu. Súd má za to že v prejednávanom spore bola prvá podmienka vzniku zodpovednosti štátu za škodu podľa zákona 514/2003 Z. z. splnená, keď vyhodnotil v zmysle vyššie uvedeného uznesenie OR PZ Bratislava I, odbor poriadkovej polície, OO PZ Bratislava - Staré Mesto - východ, ČVS: ORP-953/SMV-B1- 2016, zo dňa 07.07.2016, za nezákonné.

82. V danom prípade žalobcovi vznikla škoda tým, že zaplatil svojim právnym zástupcom, ktorí ho zastupovali tak počas prípravného konania, ako aj v konaní pred súdom, trovy právneho zastúpenia. V konaní bolo preukázané, že žalobca udelil dňa 19.09.2016 plnomocenstvo Advokátskej kancelárii A.. B. O., K..Q..X..; zastupovania sa ujal A.. O. B., advokát, ktorý žalobcu zastupoval v rámci prípravného konania, v deň podpísania plnomocenstva prevzal od žalobcu za jeho zastupovanie sumu vo výške 500,- eur. Na uvedenej skutočnosti nič nemení ani do konania neskôr predložené vyjadrenie menovanej advokátskej kancelárie, že vo svojej evidencii neevidujú, či už v elektronickej podobe alebo fyzicky spis týkajúci sa žalobcu, keďže z vykonaného dokazovania vyplynulo, že menovaný advokát medzičasom zomrel a ako jediný mohol danú skutočnosť ozrejmiť. Súd mal za preukázané, že menovaný advokát žalobcu zastupoval v prípravnom konaní, čo vyplynulo z pripojeného vyšetrovacieho spisu, buď on osobne, alebo ním poverený zástupca advokátskej kancelárie bol účastný na úkonoch vykonávaných orgánmi činnými v trestnom konaní. Žalobca v žalobe uviedol konkrétne úkony právnej služby, vrátane uvedenia odmeny za každý konkrétny úkon právnej služby v zmysle Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Po vypovedaní plnej moci A.. B., ako vyplynulo z výsluchu žalobcu, žalobca udelil plnú moc advokátovi Z.. Z. D.. Aj v tomto prípade žalobca v žalobe uviedol konkrétne úkony spolu s odmenou, ktorá by advokátovi prináležala v zmysle Vyhlášky. Zaplatenie odmeny advokátovi žalobca preukázal príjmovými pokladničnými dokladmi v celkovej výške 500,- eur. V oboch prípadoch žalobca uviedol, že advokátom vznikol nárok na zaplatenie odmeny vo vyššej výške, avšak žalobou si uplatnil len tú sumu, ktorú skutočne vynaložil. Žalovaný v konaní namietol účelnosť vynaložených trov konania. V tejto súvislosti súd uvádza, že napriek tomu, že do konania boli pripojené, tak vyšetrovací spis, ako aj trestný spis, do ktorých sporové strany nahliadali, žalovaný neuviedol neúčelnosť ktorého konkrétneho úkonu namieta a prečo, preto súd námietku žalovaného nemohol preskúmať. Súd má za to, že v rámci civilného sporového konania nie je postačujúce skutočnosť len tvrdiť, a túto žiadnym spôsobom nezdôvodniť a nepreukázať. Námietku žalovaného o neúčelnosti vynaloženia nákladov na náhradu trov konania súd vyhodnotil ako nedôvodnú.
83. K príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím a vzniknutou škodou je potrebné uviesť, že žalobca využil svoje ústavné právo na kvalifikovanú obhajobu, nakoľko sám nemá právnické vzdelanie. Podľa názoru súdu je nespochybniteľná nevyhnutnosť takéhoto postupu v súvislosti s tak závažnou a pre laika zložitou skutočnosťou ako je vznesenie obvinenia a začatie trestného stíhania. Je irelevantné, či ide o prípad nutnej obhajoby, alebo zvoleného advokáta. To znamená, že práve vznesenie obvinenia a následné pokračovanie v trestnom konaní po podaní obžaloby súdom, boli výlučnou príčinou vzniku trov spätých s obhajobou a príčinná súvislosť je tak preukázaná.
84. Podľa § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.
Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.
85. Žalovaný je v omeškaní so splnením peňažného dlhu v súvislosti s uplatnenou výškou majetkovej škody dňom nasledujúcim po oznámení výsledku predbežného prerokovania nároku, ktorým žiadosti nevyhovel, čiže dňom 25.09.2020, preto žalobcovi ako poškodenému vznikol nárok na úrok z omeškania. Žalobca si žalobou uplatnil úrok z omeškania vo výške 8,00 % ročne, výšku ktorého žalovaný namietal. Súd priznal žalobcovi zákonný úrok z omeškania v rozhodnom období vo výške 5,00 % ročne odo dňa 01.10.2020 tak, ako si žalobca žalobou uplatnil. Vo zvyšnej časti uplatneného úroku z omeškania súd žalobu zamietol.
86. V súvislosti s nezákonným rozhodnutím si žalobca uplatnil aj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá mu vznikla v dôsledku nezákonného stíhania vo výške 11.000,- eur a nezákonnej väzby vo výške 1.500,- eur.
87. Nárok na náhradu nemajetkovej ujmy titulom nezákonnej väzby súd neposudzoval v súvislosti s namietaným nesprávnym úradným postupom, postup ktorý bol predmetom konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod spisovou značkou 18C/47/2017 a nedospel k záveru, že v tejto časti je potrebné konanie zastaviť pre prekážku rozhodnutej veci, keďže žalobca na viacerých miestach v priebehu konania tvrdil, že tento nárok si mohol uplatniť až po tom, keď bol spod obžaloby oslobodený. Je teda zrejmé, že nezákonnosť väzby vníma v súvislosti a v nadväznosti na nezákonné rozhodnutie. Žalobca argumentoval, že väzbu, vzhľadom na to, že si nebol vedomý spáchania akéhokoľvek trestného činu, čo následne vyústilo aj do oslobodzujúceho rozsudku, považoval ako nespravodlivú a nedôvodnú.

Žalobca bol nútený počas doby 10 hodín túto stráviť na drevenej lavici na chodbe, mimo celu predbežného zadržania, v prievane, pri zasvietených svietidlách, bez možnosti uložiť sa k spánku. Nemal možnosť o vzniknutej situácii informovať rodinu a blízkych. Stresujúca situácia mu spôsobila zažívacie problémy, ktorému musel následne riešiť. Pri stanovení výšky náhrady za jeden deň väzby súd vychádzal zo sumy 30,- eur/denne porovnaním s výškou v iných obdobných sporoch, ako i v porovnaní s výškou nemajetkovej ujmy, ktorá je poskytovaná za každý deň odňatia slobody v iných štátoch Európskej únie (rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 30 Cdo/ 2357/2010). Túto, vzhľadom na konštatovanie až „ponižujúceho zaobchádzania v rozpore s Európskym dohovorom o ľudských právach a Ústavou Slovenskej republiky“ verejnou ochrankyňou práv (Upovedomenie o výsledkoch vybavenia podnetu zo dňa 19.01.2017), súd moderoval a ako primerané zadosťučinenie žalobcovi priznal nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v súvislosti s nezákonnou väzbou sumu vo výške 50,- eur za ujmu na jeho základných právach a slobodách.

88. Vo vzťahu ku stanoveniu výšky nemajetkovej ujmy za nezákonné trestné stíhanie žalobcu v trvaní 1.455 dní zvažoval súd predovšetkým dopady nezákonného rozhodnutia na osobnostnú sféru žalobcu, vplyv na jeho dobrú povesť, pracovnú sféru života a zvážil zmeny spôsobené trestným stíhaním v spôsobe života žalobcu, zohľadnil dopady medializácie trestného stíhania žalobcu. Žalobcovi bolo kladené za vinu spáchanie prečinu výtržníctva, za skutok ktorý mu hrozil trest odňatia slobody v trvaní troch rokov. Žalobca v konaní preukázal, tak svojím výsluchom, ako aj písomným prehlásením svojej matky, že pred vznesením obvinenia, ako aj neskôr, bol osobou bezúhonnou, nebolo voči nemu nikdy vedené trestné konanie, ani priestupkové konanie. Žalobca pod vplyvom obvinenia z trestného činu a obžaloby pociťoval stres a vnútorný nepokoj, čo sa prejavilo na jeho fyzickom zdraví, premietlo sa to psychickej sféry, ako aj do jeho postavenia v spoločnosti. Obmedzil svoje aktivity vo veciach záujmov a záľub na minimum. Či už súkromný život, resp. pracovné povinnosti, musel podmieňovať úkonom vedeným počas celého stíhania. Vnímal vedenie trestného stíhania ako nespravodlivé, keď bol presvedčený o tom, že sa žiadneho prečinu nedopustil a to o to viac, že trvalo z pohľadu žalobcu vzhľadom na skutok kladený mu za vinu, neprimerane dlho. Negatívne zároveň žalobca vnímal aj to, že pred každým pojednávaním vo veci bolo jeho meno uvádzané v zozname pojednávaní s uvedením predmetu konania. Bol nútený vysvetľovať svojim kamarátom a známym okolnosti daného prípadu, nakoľko títo sa ho na uvedené dopytovali.

89. Je nepochybné, že trestné stíhanie má negatívny vplyv na psychiku obvineného, obvinený pociťuje neistotu a určite aj istú dávku stresu ohľadne výsledku trestného stíhania, pretože mu hrozil trest odňatia slobody v trvaní až troch rokov, hoci trestný čin nespáchal, čo v danom prípade malo vplyv aj na zdravotný stav žalobcu. Súd dospel k záveru, že žalobcovi vznikla ujma trvajúca po celú dobu trestného stíhania, pričom tento zásah bol o to intenzívnejší, keď sa preukázalo, že žalobca bol po celé toto obdobie trestne stíhaným napriek tomu, že nebol páchateľom prečinu, ktorý mu bol kladený za vinu. Na základe uvedeného považoval súd za primeraný nárok žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 2.000,- eur a tento nárok žalobcovi priznal ako formu zadosťučinenia za nezákonné trestné stíhanie žalobcu, pričom zohľadnil len tie následky v nemajetkovej sfére žalobcu, ktoré boli spôsobené trestným stíhaním a vylúčil z posudzovania o výške priznanej nemajetkovej ujmy žalobcu za trestné stíhanie následky spôsobené obmedzením osobnej slobody žalobcu, aby tak nedochádzalo k duplicitnému odškodneniu rovnakých následkov.

90. Pri rozhodovaní o výške nemajetkovej ujmy súd nepriznal žalobcovi nemajetkovú ujmu ním žiadanú, vzhľadom na to, že žalobca podľa mienky súdu nepreukázal svoje tvrdenia o následkoch väzby a trestného stíhania v jeho osobnostnej sfére v rozsahu a intenzite, ktorá by zodpovedala žalobcom uplatnenej výške nemajetkovej ujmy (celkom 12.500,- eur). V prevyšujúcej časti požadovanej nemajetkovej ujmy súd teda žalobu zamietol ako nedôvodnú, keď žalobcom požadovanú nemajetkovú ujmu nepovažoval za primeranú následkom, ktoré mu boli spôsobené.

91. Príčinnú súvislosť medzi vznikom nemajetkovej ujmy a vydaním nezákonného rozhodnutia mal súd za preukázanú. Ak by voči žalobcovi nebolo začaté trestné stíhanie a následne by nebol vzatý do väzby, nevznikla by tak nemajetková ujma popísaná vyššie.

92. Žalobca si žalobu zároveň uplatnil aj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v súvislosti s nesprávnym úradným postupom, za ktorý označil neprimerane dlhú dobu vedenia trestného konania (nárok vo výške 3.000,- eur) a nedôvodné vykonanie osobnej prehliadky tela a nedôvodné získanie osobných údajov žalobcu snímaním daktyloskopických odtlačkov a meraním biometrických údajov tela žalobcu a ich uchovávaním v informačnom systéme Ministerstva vnútra Slovenskej republiky bez súhlasu žalobcu (nárok vo výške 3000 eur).

93. V prípade nesprávneho úradného postupu môže ísť o akúkoľvek činnosť spojenú s výkonom právomoci štátneho orgánu, ak pri tomto výkone alebo v súvislosti s ním dôjde k porušení pravidiel

stanovených právnymi normami pre jeho konanie alebo k porušeniu poriadku, ktorý vyplýva z povahy, funkcie alebo cieľov tejto činnosti. Pre túto formu zodpovednosti je určujúce, že úkony tzv. úradného postupu samy o sebe k vydaniu rozhodnutia nevedú a ak je rozhodnutie vydané, bezprostredne sa v jeho obsahu neprejavia alebo ide o inú nečinnosť orgánu štátu či iné vady v spôsobe vedenia konania. Súčasťou princípu právneho štátu je možnosť uplatnenia štátnej moci len vtedy, ak to ustanovuje zákon, každý orgán štátu má totiž ústavou alebo zákonom určený rozsah právomoci, ktorý nemôže prekročiť, takže môže konať len čo mu ústava alebo zákon dovoľuje s tým, že spôsob, akým štátne orgány môžu štátnu moc uplatňovať, vrátane druhu a obsahu sankcií, ustanoví zákon. Konanie orgánu štátu v rozsahu zákona bez akejkoľvek výnimky a zákonom ustanoveným spôsobom napĺňa v právnom štáte princíp právnej istoty, čím je vylúčený stav, aby orgán štátu mohol konať podľa vlastnej úvahy a z vlastného rozhodnutia aj nad rámec zákona a tiež iným ako zákonom ustanoveným postupom. S princípom právneho štátu je v podobe právnej istoty teda zabezpečená požiadavka predvídateľnosti konania orgánov verejnej moci. Imanentnou súčasťou obsahu právneho štátu je aj všeobecná záväznosť práva pre všetkých (orgány štátu, samosprávy, právnické, fyzické osoby) ako aj dostupnosť (publikovateľnosť) ich adresátom.

94. Súdy v civilnom konaní nie sú oprávnené preskúmavať postup orgánov činných v trestnom konaní a zákonnosť ich rozhodnutí. Podľa článku II. ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky je možné štátnu moc uplatňovať len v prípadoch, v rozsahu a spôsobom , ktorý stanoví zákon. Obdobné ustanovenie je obsiahnuté aj v čl. 2 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd. Týmto spôsobom je vyjadrená zásada podriadenosti štátnej moci zákonu. Každý štátny orgán má vymedzenú právomoc, ktorú smie uplatňovať len v tomto rámci. Uvedené zásady sa vzťahujú aj na postup súdov, na rozsah ich oprávnení pri rozhodovaniach. Súd môže zasahovať do výkonu pôsobnosti iných štátnych orgánov len v prípadoch a za podmienok stanovených výslovne zákonom. Právomoc súdu v občianskom súdnom konaní je upravená v § 3 a § 4 Civilného sporového poriadku, podľa ktorých súdy prerokúvajú a rozhodujú súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, ak ich podľa zákona neprerokovávajú a nerozhodujú iné orgány. Iné veci a spory súdy prerokovávajú len vtedy ak to ustanovuje zákon. V danom prípade je potrebné pri posudzovaní oprávnenosti nároku žalobcu vychádzať zo znenia § 9 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z., z ktorého jednoznačne vyplýva, že súd pri skúmaní oprávnenosti uplatneného nároku môže vychádzať len z výsledkov vybavenia žiadosti o preskúmanie postupu vyšetrovateľa Policajného zboru, povereného príslušníka Policajného zboru, vyšetrovateľa finančnej správy alebo povereného pracovníka finančnej správy prokurátorom.

95. V prejednávanom spore nebolo preukázané, že by prokurátor preskúmal postup vyšetrovateľa, respektíve povereného príslušníka PZ, a konštatoval, že v konaní došlo k neopodstatneným prieťahom. Pokiaľ žalobca v tejto súvislosti poukazuje na upovedomenie vydané prokurátorkou dňa 22.08.2016 pod č. 1Pv 264/16/1101-30, kde táto konštatovala, že vo vzťahu k poverenému príslušníkovi budú prijaté aj opatrenia za účelom zabezpečenia plynulosti prípravného konania, nakoľko tento nepostupoval v zmysle pokynov udelených mu prokurátorkou, súd uvádza, že uvedené upovedomenie bolo prokurátorkou vydané v čase, kedy bola zachovaná lehota skráteného konania, pričom súd zdôrazňuje, že prokurátorka nekonštatovala nečinnosť povereného príslušníka.

96. Čo sa týka „nedodržania“ lehoty na doručenie písomného odôvodnenia odvolania prokurátorom proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I súdu v „zákonnej lehote“, ktoré žalobca v konaní namietal, súd konštatuje, že pokiaľ by postup prokurátora bol v rozpore so zákonom, odvolanie by bolo považované ako doručené oneskorene, odvolací súd by naň neprihliadal.

97. Žalobca rovnako namietal „nezákonný postup“ povereného príslušníka Policajného zboru, ktorý doručoval neanonymizované uznesenie o vznesení obvinenia zo dňa 07.07.2016 vedené pod ČVS: ORP-953/SMV-B1-2016 osobám, ktoré nemali oprávnenie nahliadať do spisu a oboznamovať sa so skutočnosťami tam uvedenými. V tejto súvislosti súd uvádza, že vec bola postúpená na disciplinárne konanie, výsledok ktorého súdu nie je známy.

98. K „nezákonnému“ snímaniu daktyloskopických odtlačkov, meraniu biometrických údajov tela žalobcu a ich uchovávaniu v informačnom systéme Ministerstva vnútra SR bez súhlasu žalobcu súd uvádza, že ani v týchto prípadoch nebola nezákonnosť uvedených postupov rozhodnutím prokurátora konštatovaná.

99. Nakoľko neexistuje žiadne zákonné ustanovenie, ktoré by oprávňovalo súd v rámci civilného konania zasahovať do konania trestného tým, že by napr. aproboval postup orgánov činných v trestnom konaní z hľadiska správnosti, rýchlosti a účelnosti konania, konštatovanie nesprávneho úradného postupu nemal súd v konaní za preukázané, a preto ani súvislosti s ním nemohol žalobcovi vzniknúť nárok na náhradu nemajetkovej ujmy. Súd žalobu v tejto časti zamietol.

100. Vzhľadom na absenciu nesprávneho úradného postupu nárok žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy v tejto časti vzniknúť nemohol, neexistujúci nárok teda nemôže byť ani premlčaný, preto súd námietku premlčania vznesenú žalovaným vo vzťahu k uvedenému nároku neskúmal.
101. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.
Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.
102. O nároku na náhradu trov konania procesných strán súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods.1 CSP. Žalobca bol v konaní v časti nároku na náhradu škody titulom nezákonného rozhodnutia plne úspešný, v časti nároku na náhradu nemajetkovej ujmy titulom nezákonného rozhodnutia bol úspešný v moderovanej výške, a v časti nároku na náhradu nemajetkovej ujmy titulom nesprávneho úradného postupu bol neúspešný. Nakoľko však výška nemajetkovej ujmy vždy závisí na posúdení súdom, neúspech v časti nároku týkajúcej sa nemajetkovej ujmy nemôže mať za následok, že súd bude nárok úspešnej strany korigovať. Preto súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. O výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia na Mestskom súde Bratislava IV v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepreloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto odvolanie podal.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
a) sa týkajú procesných podmienok,
b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu možno vykonať len na návrh oprávneného alebo na návrh toho, kto preukáže, že naňho prešlo právo z rozhodnutia (§ 37 ods. 3) (ďalej len "oprávnený"). Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa tohto zákona, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§ 38 ods. 1, 2 Exekučného poriadku). Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z. z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z. z.).